

Michael Frayn (Maiklas Freinas)

TRIUKŠMAS UŽ KULISŲ

Trijų veiksmyų pjesė

Iš anglų kalbos vertė Aivaras Mockus

©vertimas į lietuvių kalbą Aivaras Mockus, 2007

VEIKĖJAI:

DOTĖ OUTLI – MISIS KLIAKET

LOIDAS DALASAS – REŽISIERIUS

GARIS LEŽENAS – RODŽERIS TREEMPLMEINAS

BRUKĖ EŠTON - VIKĖ

POPĖ NORTON-TEILOR – REŽISIERIAUS PADĖJĖJA

FREDERIKAS FELOUSAS – FILIPAS BRENTAS ir ŠEICHAS

BELINDA BLEIR – FLAVIJA BRENT

TIMAS OLGUDAS – SCENOS DARBININKAS ir ĮSILAUŽĖLIS

SELSDONAS MOUBRĖJUS – ĮSILAUŽĖLIS

PIRMAS VEIKSMAS

Brentų užmiesčio namų svetainė. Trečiadienio popietė.

(Didysis Teatras, Vestonas-prie-Meiro, pirmadienis, sausio 14)

Iš nekilnojamojo turto agentūros reklamos:

Nuostabus 16 amžiaus pastatas, 25 mylios nuo Londono. Su meile restauruotas, senojo pasaulio atmosfera, daug senovės detalių. Visi šių laikų patogumai ir puikūs baldai, išnuomoja savininkas, gyvenantis užsienyje. Idealus variantas užjūrio kompanijai, norinčiai įkurdinti savo administracijos darbuotoją tobulai angliškoje aplinkoje. Trumpiausias nuomos terminas – trys mėnesiai. Vieninteliai atstovai: Agentūra "Squire, Squire, Hackham and Dudley"

BŪSTO YPATYBĖS: atviro planavimo gyvenamoji erdvė su laiptais į antro aukšto galeriją, daug įėjimų ir išėjimų. Pirmo aukšto paradinės durys atsiveria į seną sodą ir mielą kaimelį už jo. Kitos durys veda į medžiu apdailintą kabinetą, o trečios – į modernias, šviesias ir erdvias tarnybines patalpas. Pro ketvirtas duris pateksite į ištaigingą vonios kambarį su tualetu, o pro visos sienos aukščio pietinį langą išvysite žavingą panoramą. Iš antro aukšto galerijos vienos durys veda į pagrindinį miegamąjį, kitos – į mažą, bet patogiai įrengtą skalbinių sandėliuką. Iš koridoriaus pateksite į visus kitus viršutinės namo dalies kambarius. Įėjimas į dar vieną puikiai įrengtą vonią su tualetu - iš laiptų aikštelės tarp pirmo ir antro aukštų.

Apskritai, puikus tradicinės angliškos scenografijos pavyzdys – patyręs teatro lankytojas pasijus kaip namie.

Įžanginė muzika. Uždangai kylant suskamba modernus telefonas, laimėjęs geriausio aparato apdovanojimą.

Iš tarnybinių patalpų įeina Misis Kliaket, ūkvedė, nešina įspūdinga lėkšte sardinių.

Misis Kliaket

Nėr ko čia plyšaut. Negaliu ir sardines atidarinėti, ir telefonu atsakinėti. Turiu tik porą kojų.

Ji padeda sardines ant telefono staliuko greta sofos, pakelia ragelį.

Alio... Taip, bet jų čia nėra, brangute... Ne, Misterio Brento nėra... Jis čia gyvena, taip, tik ne dabar, šiuo metu gyvena Ispanijoje... Misteris Filipas Brentas, taigi... Taip, rašo pjeses, tas pats, tik dabar jas rašo Ispanijoje... Ne, ir ji Ispanijoje, visi Ispanijoje, čia nieko nėra... Ar aš Ispanijoje? Ne, aš ne Ispanijoje, brangute. Prižiūriu jų namus, o trečiadieniais pirmą valandą pati grįžtu namo, tik va, turiu čia puikią lėkštę sardinėlių, tuojau ištiesiu kojas ir pavalgysiu, per teliką mat rodys tas, kaip jas ten – karališkąsias, žinot – ir kur tas laikraštis, na...?

Paima nuo sofos laikraštį ir varto jį.

...O jei dėl namo nuomos, teks paskambinti agentams, mat jie vieninteliai atstovauja tą namą... Skvairas, Skvairas Hekemas ir kas dar toks...? Ne, jie ne Ispanijoje, jie savo kabinetuose prie telefonų. Skvairas, Skvairas Hekemas ir, palaukit, tuoj pažiūrėsiu.

Pakabina ragelį

Ar bent turėtų jį pakabinti pagal Robino Hausmongerio pjesę "Be nieko". O iš tikrųjų padeda ragelį greta telefono aparato.

Visąlaik tas pats, kad jį kur. Vos našta nukeli nuo kojų, kaip mat užgriūva ant galvos.

Misis Kliaket išeina į kabinetą, vis dar nešina laikraščiu

Ar bent jau taip nurodyta remarkoje. Iš tikrųjų žengia nešina ne laikraščiu, o lėkšte sardinių. Ir eidama, Dotė Autli, aktorė, kuri vaidina Misis Kliaket, išnyra iš rolės ir komentuoja savo veiksmus

Dotė Ir išsinešu sardines. Ne, sardines palieku. Ne, sardines pasiimu.

Bekūnis režisieriaus Loido Dalaso, statančio spektaklį "Be nieko", balsas jai atsako kažkur iš salės tamsumos.

Loidas Palieki sardines ir pakabini ragelį.

Dotė Oi, tiesa, pakabinu ragelį.

Ji pakabina ragelį ir vėl žengia lauk, nešina sardinėmis

Loidas Ir palieki sardines.

Dotė Ir *palieku* sardines?

Loidas Ir *palieki* sardines.

Dotė Pakabinu ragelį ir palieku sardines.

Loidas Būtent.

Dotė Kažką čia pakeitėm, ar ne, mielasis?

Loidas Ne, meile mano.

Dotė Ir visada taip dariau?

Loidas Nepasakyčiau to, brangioji Dote.

Dotė O kaip dėl žodžių, mylimasis? Gal ne visai supainiojau?

Loidas Kai kurie jų labai panašūs į teisingus.

Dotė Tik čia kaip tas teleloto būgnas.

Loidas Taigi, Dote.

Dotė Tik išsižioju, ir niekad nežinau, kokie skaičiukai išriedės.

Loidas Na, nieko, dar net ne vidurnaktis. O premjera tik ryt. Taigi, laikai ragelį.

Dotė Laikau ragelį.

Loidas 'Skvairas, Skvairas Hekemas, ir palaukit...'

Dotė vėl ima vaidinti Misis Kliaket

Misis Kliaket	Skvairas, Skvairas Hekemas, ir palaukit, nepabėkit, padedu ragelį.
	<i>Ji pakabina ragelį.</i>
	Visada tas pats, ar ne. Tik porai minučių ištiesi kojas, ir jiem tavęs iškart prireikia.
	<i>Misis Kliaket išeina į kabinetą, vis dar nešina laikraščiu</i>

Tik ji nesineša laikraščio

Rakinamų durų garsas

Loidas Stop.

Atsidaro paradinės durys. Ant slenksčio pasirodo Rodžeris, nešinas kartonine dėže. Jam apie trisdešimt, jis laikosi kompetentingai, kaip ir dera aukštos klasės nekilnojamojo turto agentui.

Rodžeris ... Turiu čia ūkvedę, žinoma, bet jai šiandien išėiginė.

Loidas Stop, Gari. Dote!

Pro paradines duris įeina Vikė. Ji – patraukli kilnojama nuosavybė, vos virš dvidešimties, dailiai nuaugusi ir itin puikiai prižiūrėta.

Rodžeris Taigi namas dabar vien tik mūsų.

Loidas Sustok, Bruke. Dote!

Iš kabineto ateina Dotė.

Dotė Man sugrįžt?

Loidas Taip, ir vėl išėik su *laikraščiu*.

Dotė Su laikraščiu? Ai, su laikraščiu.

Loidas Pakabini ragelį, palieki sardines ir išėini su laikraščiu.

Garis Visiškai teisingai, katyte.

Dotė Atleisk man, katinėli.

Garis *(apkabina ją)* Nesijaudink, katyte. Čia tik techninė perbėga.

Loidas Generalinė repeticija, Gari, pupuliuk. Čia generalinė repeticija.

Garis O kada buvo techninė?

Loidas O kada būt generalinei? Ryt premjera!

Garis Na, mes visi čia manėm, techninė perbėga. *(Dotėi)* Ar ne, katyte?

Dotė Man vis tie žodžiai painiojasi, katinėli.

Garis Dote, katyte, nesirūpink dėl tų žodžių.

Dotė Išrieda kaip tie rutuliukai su skaičiukais.

Garis Klausyk, Dotele, tavo replikos tvarkoj, tau daug geriau išeina negu, žinai, ką noriu pasakyti? (*Brukei*) Ar ne?

Brukė (*Jos mintys kažkur kitur*) Ką?

Garis (*Dotei*) Sakau, tvarkoj, taigi jis, na, žinai. Puiku. Bet, Dote, mylimoji, tokias roles jau vaidinai, na, supranti, ką aš sakau.

Loidas Ar baigėt? Taigi, Garis ir Brukė užkulisyj, Dotė laiko ragelį...

Garis Ne, mes čia visi galvojam, Dieve mano, premjera rytoj, parepetavom gal tik porą savaičių, nežinom, ką čia darom, Dieve mano, bet, va, štai darom!

Dotė Teisingai, katinėli. Juk teisybė, Loidai?

Loidas Puikiai pasakyta, Gari.

Garis Ne, bet juk čia Vestone-prie-Meiro reiks vaidinti visą šią savaitę, paskui Jovilyj, paskui dievažin kur, po to dievažin dar kur, ir taip toliau dievažin kiek, o jaučiamės visi čia gan, žinai... (*Brukei*) Sakau, ir tu?

Brukė Ką?

Loidas Tvarkoj, tu užkulisyj, Dotė laiko ragelį ...

Garis Atleisk man, Loidai. Bet kartais reikia tiesiai šviesiai pasakyti. Žinai?

Loidas Žinau.

Garis Dėkoju, Loidai.

Loidas Puiku, Gari. Taigi, tu užkulisyj...

Garis Loidai, tik leisk dar vieną žodį. Sykj jau sustojom. Man, Loidai, teko dirbt su daugybe režisierių. Vieni buvo genijai. Kiti buvo šmikiai. Bet dar nesutikau nė vieno, kuris taip visiškai ir taip absoliučiai... Nežinau...

Loidas Ačiū, Gari. Aš labai sujaudintas. Dabar gal dingtum po galais iš tos sumautos scenos?

Garis išeina pro paradines duris.

Ir, Bruke ...

Brukė Taip?

Loidas Tu čia?

Brukė Čia?

Loidas Ar tu ten?

Brukė Ka?

Loidas Tavęs neturi būti. Gerai. Vėliau pakviesiu. Ir – važiuojam.

Brukė išeina pro paradines duris.

Taigi, laikai ragelį.

Dotė Tai va, laikau ragelį. Pakabinu ragelį ir padedu sardines.

Misis Kliaket	Amžinai ta pati istorija, ar ne ...
----------------------	-------------------------------------

Loidas Ir pasiimi laikraštį.

Ji grįžta, ima laikraštį ir pakelia ragelį

Dotė Palieku sardines, pasiimu laikraštį.

Misis Kliaket	Amžinai ta pati istorija, ar ne. Akmuo nuo širdies, uola nuo skrandžio.
----------------------	---

Dotė Ir pagaliau išeinu.

Loidas Palikdama ragelį.

<i>Ji pakabina ragelį ir išeina į kabinetą. Kaip ir anksčiau, įeina Rodžeris, nešinas kartonine dėže.</i>

Rodžeris	...Turiu čia ūkvedę, žinoma, bet jai šiandien išeiginė.
-----------------	---

<i>Kaip ir anksčiau įeina Vikė</i>

Taigi namas dabar vien tik mūsų.

<i>Rodžeris išeina pro duris ir įneša kelioninę rankinę, uždaro paradines duris</i>

Tik dar patikrinsiu.

Atveria tarnybinių patalpų duris. Vikė dairosi aplink.
--

Ei? Kas nors yra namie?

Užveria duris

Ne, nieko nėra. Na, kaip tau čia patinka?

Vikė Jėga. Ir viskas tavo?

Rodžeris Miško trobelė, tik ir tiek. Perstatyta puošo daryklėlė. Šešioliktas amžius.

Vikė Turbūt kainavo nerealiai.

Rodžeris Na, žmogus juk turi kur nors pasikviesti verslo partnerius. Ketvirtą vienas toks kaip tik pasirodys. Arabų šeichas. Nafta. Supranti.

Vikė Aha. O man reik nugabenti tas bylas į mūsų Beisingstoko biurą iki keturių.

Rodžeris Tada vos spėsime apsisukt. Sakau, tik tai ir spėsime padaryt. Sakau...

Vikė Gerai, pirmyn.

Rodžeris *(padeda dėžę ir atsega rankinę)* Šampano net nešaldysim.

Vikė Kiek čia durų!

Rodžeris Ai, tik kelios, ką ten.

Jis rodydamas atidarinėja vienas duris po kitų.

Kabinetas... Virtuvė... Ir atskiras tarnybinis butukas ūkvedei.

Vikė Lygis. O kurios į ... ?

Rodžeris Ką?

Vikė Žinai ...

Rodžeris Ai, į ten? Pro šitas.

Jis atidaro jai pirmo aukšto vonios duris.

Viké Fantastika.

Viké išeina į vonią.

Iš kabineto pasirodo Misis Kliaket, be laikraščio

Misis Kliaket Dabar kažkur nudėjau sardines ...

Abu nustemba. Rodžeris greit užveria vonios duris , ir įmeta šampaną į rankinę.

Rodžeris Atleiskite. Maniau, čia nieko nėra.

Misis Kliaket Aš jau ne čia. Manęs jau nėra, tik va, ten tos karališkos per teliką, ten su tom savo skrybėlaitėm, o jos dar vaisiais papuoštos, o kas jūs toks?

Rodžeris Iš agentūros.

Misis Kliaket Iš agentūros?

Rodžeris Skvairas, Skvairas, Hekemas ir Dadlis.

Misis Kliaket Oi. Tai kuris jūs būsit? Skvairas, Skvairas, Hekemas ar Dadlis?

Rodžeris Aš Tremplmeinas.

Misis Kliaket Ir čia sau atėjot kaip į nuosavus namus! Maniau, plėšikas.

Rodžeris Ne, tik užbėgau, dėl... apžiūrėt keletą dalykų...

Atsiveria vonios durys. Rodžeris jas užveria

Na, patikrint išmatavimus...

Atsiveria vonios durys. Rodžeris jas užveria

Nuveikti šį bei tą...

Atsiveria vonios durys. Rodžeris jas užveria

Oi, dar klientė. Aprodau namą galimai nuomininkei.

Atsiveria vonios durys.

Vikė Kas čia tom durim pasidarė?

Rodžeris jas užveria.

Rodžeris Galvoja išsinuomoti. Tikrai susidomėjo.

Iš vonios pasirodo Vikė

Vikė Čia juk ne miegamasis.

Rodžeris Miegamasis? Ne, čia pirmo aukšto vonia su tualetu. O štai čia ūkvedė, Misis Kriaket.

Misis Kliaket Kliaket, mano mielas, Kliaket.

Vikė Oi. Labas.

Rodžeris Iš tiesų tai jos nėra.

Misis Kliaket Tik tos karališkosios ponios, žinote, per teliką su skrybėlaitėm.

Rodžeris *(kreipiasi į Misis Kliaket)* Dėl mūsų nesirūpinkit.

Misis Kliaket *(pasiima sardines)* Pritildysiu garsą.

Rodžeris Mes tik pasidairysime po namą.

Misis Kliaket Va, dabar nukišau laikraštį.

Misis Kliaket išeina į kabinetą, nešina sardinėmis

Tik kažkodėl jas palieka

Loidas   Sardinés!

Rodžeris   Atleisk, kad taip išėjo.

Viké   Nieko tokio. Mes juk čia nežiūrėsime teliko, ar ne?

Loidas   Sardinés!

Iš kabineto grįžta Doté

Doté   Pamiršau sardines.

Garis   Loidai! Tos sardinés! Jos mus visus iš proto varo!

Loidas   Netikusios sardinés? Pope!

Garis   Vien tik pirmam veiksme net keturios sardinių lėkštės! Tai šen su jom, tai ten su jom. *Ji* paima jas – *aš* jas paimu. (*Brukei*) Sakau, ar *tu* to nejauti, žinai?

Bruké   (*ji vėl kažkur kitur*) Ką?

Garis   Sardinés.

Bruké   Ką sardinés?

Iš užkulisio pasirodo Popé, režisieriaus padėjėja

Popé   Pakeisti sardines?

Loidas   Norėtume keturių keptų otų. File be kaulų.

Garis   (*Loidui*) Aišku, tau gerai. Tu sėdi ten. O mes tai čia. Mes turim viską čia *atlikt*. O dar čia tos rankinės, dar tos dėžės. Dar durys. Ir dar tekstas. Žinai, ką noriu pasakyt?

Doté   Pope, nieškom priekabių, širdele. Mums tos sardinés puikiai tinka.

Garis   Aš tiktai stengiuosi, žinai.

Loidas   Tai ką *pageidautumei* pakeisti, Gari? Rankines? Dėžes? Duris?

Doté   Negalim nieko dabar *keisti*, katinėli!

Garis   Tiesiog *sakau*. Tekstas. Durys. Rankinės. Dėžės. Sardinés. *Mes*. Aišku? Ar aiškiai pasakiau?

Loidas   Aiškiau nebūna, Gari. Pope, supratai?

Popé   Hm. Taigi.

Loidas Puiku. Tęsiam. Nuo Dotės išėjimo. Ir Pope...

Popė Taip?

Loidas Pasisitenk, kad daugiau to nebūtų.

Popė O. Aha.

Popė išeina į užkulisį

Garis Nepyk, Loidai. Aš tik galvojau, kad mums reikia, žinai, ką noriu pasakyti?

Loidas Aišku.

Garis Geriau jau atvirai, negu, supranti.

Loidas Daug geriau. Jeigu tik Dotė bus laiminga.

Dotė Visiškai laiminga, Loidai, mano meile.

Ji žengia prie kabineto durų.

Loidas Ar padarytum vieną dalykėlį dėl manęs, brangioji Dote?

Dotė Ką tik nori, Loidai, mano mielas.

Loidas Sardines išsinešk.

Misis Kliaket išeina į kabinetą, nešina sardinėmis.

Rodžeris Atleisk, kad taip išėjo.

Vikė Nieko tokio. Mes juk čia nežiūrėsime teliko, ar ne?

Rodžeris Ji čia kaip šeimos narys jau kelioms kartoms.

Vikė Puiku. Tai einam. *(Ji žengia laiptais aukštyn)* Man ketvirtą reikia būti Beisingstoke.

Rodžeris Gal tik išgerkim po taurę šampano.

Vikė Pasiimam jį į viršų.

Rodžeris Aha. Gerai ...

Vikė Ir nenuleisk akių nuo mano popierių.

Rodžeris Jokiu būdu. Tik ...

Vikė Ką?

Rodžeris Na ...

Vikė Ji?

Rodžeris Ji kaip šeimos narys kelioms kartoms.

Iš kabineto pasirodo Misis Kliaket, su laikraščiu, bet be sardinių

Misis Kliaket Sardinės ... Sardinės ... ne mano reikalas kišti trigrašį, brangute, tik noriu pasakyti: nė nesvarstykit – ryžkitės ir tiek. Jums čia tikrai bus gera.

Vikė O. Šaunu.

Misis Kliaket *(Rodžeriui)* Juk taip, jaunuoli mielas?

Rodžeris Taigi. Na. Žinoma!

Misis Kliaket *(Vikei)* O mums bus gera, kad jūs čia. *(Rodžeriui)* Argi ne taip, branguti?

Rodžeris Hm. Taigi.

Vikė Neįtikėtina.

Misis Kliaket Sardinės, sardinės. Tuščiu skrandžiu neatsipūsi, kur jau ten.

Misis Kliaket išeina į tarnybines patalpas

Vikė Matai? Ji neima į galvą. Ji net pasiūlė mums sardinių!

Rodžeris Na...

Vikė Man ji atrodo super.

Rodžeris Super.

Vikė Tai kur mums eit?

Rodžeris *(pakelia rankines)* Gerai. Kol ji dar neatėjo su sardinėmis.

Vikė Čia?

Rodžeris Taip, taip.

Vikė Čionai?

Rodžeris Taip, taip, taip.

Rodžeris ir Vikė žengia į vonią tarp aukštų

Vikė (tik balsas) Čia dar viena vonia.

Jie vėl pasirodo

Rodžeris Ne, ne, ne.

Vikė Vis nori įviliot mane į vonią.

Rodžeris Norėjau pasakyt, *čionai*.

Jis galvos judesiu parodo į gretimas duris – pirmas galerijoje. Vikė įeina pirma. Rodžeris iš paskos

Vikė Oho, juodos paklodės! (Ji pakelia paklodę)

Rodžeris Čia sandėliukas skalbiniams vėdinti. (Jis meta paklodę atgal) Šitos durys, šitos.

Jis meta rankinę ir dėžę, nervingai bando atidaryti antras galerijoje – miegamojo – duris

Vikė Tu nekilnojamojo turto verslininkas! O negali atidaryti durų.

Rodžeris ir Vikė išeina į miegamąjį

Tik jiems nieko neišeina, nes miegamojo durys niekaip neatsidaro.

Pasigirsta rakinama spyna, ir atsiveria paradinės durys. Ant slenksčio pasirodo Filipas, nešinas kartonine dėže. Jis įkopęs į penktą dešimtmetį, rudai įdegęs ir rašo patrauklias pjeses, kuriose žaviai atkuria laikmečio atmosferą.

Filipas ...Ne, šiandien Misis Kliaket išėiginė, juk pameni.

Loidas Stop.

Įeina Flavija ir atsineša rankinę – beveik tokią pačią, kaip Gario. Flavijai virš trisdešimties, ir ji tobulai tinka į porą aukščiau aprašytam personažui.

Loidas Sustokit.

Filipas Taigi namas dabar vien tik mūsų.

Filipas užveria duris

Tik durys neužsiveria. Pauzė, kol viršuje Garis stengiasi atidaryti duris, o apačioje Frederikui nepavyksta uždaryti durų.

Loidas Ir Dievas pasakė, sustokit. Ir jie sustojo. Ir Dievas pamatė, kad tai juodas siaubas.

Garis *(Frederikui ir Belindai, aktoriams, kurie vaidina Filipą ir Flaviją).* Atsiprašau, mielieji, bet šitos durys neatsidaro.

Belinda Atsiprašom, mylimasis, šitos durys neužsidaro.

Loidas Ir Dievas tarė, 'Popė!'

Frederikas Atsiprašau visų. Gal aš ką nors ne taip darau? Žinot, koks aš kvailas su tom durim.

Belinda Fredi, širdede, viską atlieki tobulai.

Frederikas Kad tik ne aš jas būčiau sulaužęs.

Iš užkulisio pasirodo Popė

Loidas Ir Popė radosi. Ir Dievas tarė, Eikit ir dauginkitės, ir atveskit Timą pataisyti durų.

Popė išeina į užkulisį

Belinda Oi, mėgstu technines perbėgas!

Garis Ji mėgsta technines! *(Meiliai)* Ar ji ne tiesiog, sakau, tikrai, ji mėgsta technines! Dote! Kur Dotė?

Belinda Visi čia viens kitam visada tokie malonūs.

Garis Oi! Ar ji ne tiesiog, sakau, ji gi tikrai, ar ne.

Iš tarnybinių patalpų ateina Dotė

(Dotėi) Belinda tai jau visiškai, žinai.

Belinda Bet Fredi, mano mielas, negi *tau* nepatinka techninė per visą naktį?

Frederikas Aš mėgstu techninę, nes galima sėdėt ant baldų.

Jis atsisėda

Belinda Oi, Fredi, mielas! Kaip gerai, kad atkutai ir net juokauji.

Ji sėdasi greta ir apkabina jį

Frederikas Ai, tai čia buvo juokas?

Belinda Kaip gera dirbti šitoj trupėj. Visi šitoj trupėj tokie laimingi.

Dotė Palauk, kol po dvylikos savaitių nusigausim iki Stoktono-prie-Tyso.

Belinda Ar tau viskas gerai, Loidai, branguti mano?

Loidas Imu suprast, ką jautė Dievas, tūnodamas patamsyje ir kurdamas pasaulį. *(Jis nuryja tabletę)*

Belinda Ir ką jis jautė, Loidai, mano meile?

Loidas Buvo labai patenkintas, kad įkalė raminančių.

Belinda Jis gi turėjo net šešias dienas, suprantama. O mes tik šešias valandas.

Loidas Ir Dievas tarė, 'Kurgi po velnių tas Timas?'

Iš užkulisio ateina Timas, režisieriaus padėjėjas. Jis visai išsekęs

Ir štai po velnių *radosi* tas Timas. Ir Dievas tarė, 'Tebūnie durys, kurios atsidaro atidaromos, o uždaromos užsidaro.'

Timas Pataisyt ką nors?

Loidas Duris.

Timas Tvarkiau ten priekyje.

Loidas Duris.

Timas Duris?

Loidas Tu jau pabudęs, Timai?

Belinda Loidai, jis *ištisą* savaitgalį montavo dekoracijas.

Loidas Ar tik nepersistengi truputėlį, ką, Timuk?

Belinda Timai, meile mano, neužsidaro durys.

Garis O miegamojo niekaip, supranti.

Timas Aha, gerai. (*Jis imasi taisyti duris*)

Belinda (*Loidui*) Jau dvi paras neprigulė.

Loidas Nieko, Timai. Tik dar viena para, ir darbo diena baigsis.

Loidas užlipa į sceną

Belinda Oi, pažiūrėkite, jis nužengė į žemę ir yra tarp mūsų.

Loidas Klausykit. Kadangi jau vis tiek sustojom. Taip, dekoracijų montavimas užtruko dvi paras, todėl neturim laiko generalinei repeticijai. Nepergyvenkit. Galvokim taip – premjera ir bus mūsų generalinė. Jei tik pavyks bent kartą šiaunakt perbėgt visą pjesę su tom nelemtom durim ir sardinėm. Čia jos ir svarbios. Tik durys ir sardinės. Atnešt – išnešt. Atnešti sardines - išnešti sardines. Čia farsas. Čia teatras. Čia gyvenimas.

Belinda Oi, Loidai, kaip giliai užkabini.

Loidas Tiesiog darykit. Bum, bum, bum. Bum ir yra. Bum ir pasakėt. Bum ir padarėt. Ir viskas eisis tobulai kur Selsdonas?

Belinda Oi, ne!

Garis Ką? jau?

Belinda Selsdonai!

Garis Selsdonai!

Loidas Popė!

Dotė (*Loidui*) Maniau, jis ten salėj, su tavim?

Loidas Maniau, jis už scenos, su tavim?

Iš užkulisio ateina Popė

Ar Misteris Moubris savo grimo kambary?

Popė išeina į užkulisį

Frederikas Oi, negi jis galėtų. Tik ne per techninę perbėgą. (*Brukei*) Galėtų?

Brukė Kas galėtų?

Garis Selsdonas. Nerandam jo!

Frederikas Tikrai negalėtų. Tik ne per techninę.

Dotė Pusė šansų, kad galėtų.

Brukė Ką galėtų?

Garis, Dotė ir Loidas jai gestais rodo kilnojamą stikliuką ir alkūnę, spragsi sau į pasmakres.

Belinda Tik jau nereik, brangieji, būkim jam teisingi! Juk mes nežinome.

Frederikas Nepulkime prie išvadų.

Loidas Tiktai aprenkim dublerį. Timai!

Timas Taip?

Loidas Greičiau užbaik duris. Vaidinsi įsilaužėlį.

Timas Aha. Gerai.

Dotė Reikėjo neišleisti jo iš akių! Sakau, negalima jo niekada išleisti iš akių!

Belinda Buvo blaivas kaip krištolas per visas repeticijas.

Garis Taip, nes repeticijų salėj viskas buvo, nežinau, juk ten mes buvom, suprantat, ką aš noriu pasakyt?

Loidas Nebuvo dekoracijų. Visi ten kaip ant delno.

Garis O čia juk viskas, žinot.

Loidas Pasidalijome į dvi grupes. Scena ir užkulisis. Ir iškart jį pražiopsojom.

Iš užkulisio ateina Popė

Popė Grimo kambary jo nėra.

Dotė Tualetuose žiūrėjai?

Popė Taip.

Dotė O dekoracijų sandėly, rekvizito kambary, dažų sandėliuke?

Popė Taip.

Frederikas *(Dotei)* Tu, aišku, su juo dirbai ir anksčiau.

Loidas *(Popei)* Paskambinkit policijai.

Popė išeina pro šoninius kulisus

(Timui) Baigei duris? Puiku, eik apsirengsi įsilaužėliu.

Timas išeina pro šoninius kulisus

Salės gilumoje pasirodo Selsdonas Moubrius. Jam virš septyniiasdešimties ir jis vilki įsilaužėlio kostiumą. Tolimesnio dialogo metu jis atžingsniuoja praėjimu tarp eilių ir stovi prieš sceną, stebėdamas visus joje.

Apgailestauju, Dote, brangioji mano.

Dotė Čia vis per mane, Loidai, mano meile.

Loidas Tai aš daviau jam vaidmenį.

Dotė 'Suteikim jam dar vieną šansą,' tau sakiau. 'Tik vieną paskutinį šansą!' Žinai, na ką jau padarysi? Vaidindavom su juo ten Pyble kas savaitę vis naujame spektakly.

Garis (*Dotei*) Mano kaltė, brangioji. Turėjau tau neleist. Šita turnė jai bus tiesiog, žinai, ką noriu pasakyt? Čia gi jos viso gyvenimo santaupos!

Loidas Žinome, mielasis Gari.

Belinda paima Dotę už rankos

Dotė Visai nemėginu iš to pralobti.

Frederikas Aišku ne, Dote.

Dotė Tik noriu truputėlį atidėt į šalį.

Belinda Žinome, mieloji.

Garis Tiesiog šiek tiek, kad nusipirkt namelį, kur ji galėtų, sakau, na, ką jau ten, juk čia tikrai ne kažin kas.

Brukė pakelia ranką prie akies.

Belinda (*Brukei*) Tiktai neverk, saulute mano! Čia tu niekuo dėta!

Brukė Ne, tiesiog kažkas pakliuvo po linze.

Frederikas Taigi, negalima norėt, kad Brukė amžinai visus stebėtų.

Dotė (*rodo į Selsdoną jo nematydama*). Bet jis gi čia stovėjo partery prieš repeticiją! Aš jį mačiau!

Brukė Apie ką čia kalbam?

Belinda Viskas tvarkoj, mieloji. Mes žinom, kad tu nieko nematai.

Brukė Turi galvoj *Selsdoną*? Aš ne *akla*. Aš matau *Selsdoną*.

Visi atsigręžia ir jį pamato

- Belinda** Selsdonai!
- Garis** O Dieve, jis čia visą laiką!
- Loidas** Stovėjo kaip koks Hamleto tėvas.
- Frederikas** Tikrai jau, Selsdonai, na ir nustebinai. Galvojom tu... Galvojom, kad jau tu... ne čia.
- Dotė** Kur buvai, Selsdonai?
- Belinda** Tau viskas gerai, Selsdonai?
- Loidas** Sakyk ką nors!
- Selsdonas** Ką švenčiam?
- Belinda** 'Ką švenčiam?!'
- Selsdonas** Argi ne? Griūk ir voliokis! O aš įsikaliau į galvą, kad mes repetuosim.

Jis užlipa į sceną

Nusnūdau mažumėlę parterio gale, kad būčiau pasiruošęs repeticijai.

- Belinda** Argi jis ne mielas?
- Loidas** Daug mielesnis, kai dabar jį matome.
- Selsdonas** Tai ką mes švenčiam?
- Belinda** 'Tai ką mes švenčiam?!'

Iš šoninių kulisų pasirodo Timas

- Timas** Perknisau visą grimo kambarį. Perknisau visą rūbinę. Nė to kostiumo, nė žmogaus.

Loidas parodo į Selsdoną

Oi.

- Selsdonas** Alaus? Iš rūbinės?
- Loidas** Ne, Selsdonai. O tau, Timai, reikia atsipūst. Kodėl tau neprisėdus tyliai viršuje ir neapskaičiavus viso trupės PVM?
- Timas** PVM, aha.
- Loidas** *(atsargiai)* Ir Timai – tik tam atvejui, jeigu jis ir jo apranga vieną vakarą abu *išnyktų*, užsisakyk sau atsarginį įsilaužėlio kostiumą.
- Timas** Atsarginį įsilaužėlio kostiumą.

Loidas Du atsarginius [silaužėlio kostiumus. Vieną savo dydžio, vieną Popės. Noriu turėti garderobe gausią [silaužėlio kostiumų atsargą visiems gyvenimo atvejams.

Timas Du atsarginius [silaužėlius.

Timas išeina į šoninius kulisus

Belinda Loidai, jis net neprigulė jau dvi paras.

Loidas (*šaukia*) Tik nenugriūk, Timai. Mes turbūt neapsidraudę.

Selsdonas Tai kas toliau programoj?

Loidas Na, Selsdonai, manau, mažytė repeticija visiems pravers.

Selsdonas Oi, man nereikia, ačiū.

Loidas Tau *nereikia*?

Selsdonas Tegu visi čia be manęs išgers. Aš pasėdėsiu ir į jus pasižiūrėsiu. Čia tas alus iš rūbinės, ar ne?

Belinda Ne, pupuliuk, jis sako, kad mums *repeticija pravers*.

Selsdonas Aišku, bet galvojau, mes turėsime repetuoti, ar ne?

Loidas Taip, repetuoti! Puikus sumanymas, Selsdonai. Žinojau, kad ką nors sugalvosi. Gerai, nuo Belindos ir Fredžio įėjimo...

Iš šoninių kulisų pasirodo Popė, ji sunerimusi.

Popė Loidai...

Loidas Ką? Kas dar nutiko?

Popė Policija!

Loidas *Policija?*

Popė Surado ten kažkokį seną vyrą. Be sąmonės gulėjo tarpdury, kitoj gatvės pusėj.

Loidas Ai. Taip. Ačiū.

Popė Jie sako, kad labai nešvarus ir dvokia, ir aš pagalvojau, oi, Dieve mano, nes...

Loidas Ačiū, Pope.

Popė Nes kai prieini arčiau prie Selsdono...

Belinda Pope!

Popé Ne, supranti, kai stovi kur nors greta Selsdono, tiesiog negali neužuosti tokio baisiai ypatingo...

Ji nutyla, uosto

Selsdonas *(apkabina ją ranka per liemenį)* Žinai, ką aš tau pasakysiu, Pope. Sykį įtrauksi į šnerves ir niekad nepamirši. Prabėgo šešiasdešimt metų, o teatro kvapas mane iki šiol svaigina.

Selsdonas išeina į kabinetą

Belinda Oi, telaimina jį Dievas!

Loidas Sakyk, mieloji Pope – kaip tau pavyko gauti šitą darbą, kuriame būtina turėti takto ir jautrumo? Ar tik nesi kieno nors meilužė?

Popé nustėrusi dėbteli į jį

Belinda Nesijaudink, Pope, brangute. Jis tikrai kurčias.

Iš kabineto pasirodo Selsdonas

Selsdonas Kur čia?

Loidas Taip, tu iš kur čia!

Belinda Prisėsk, brangusis.

Dotė Dar pamiegok.

Loidas Tavo pasirodymas tik už dvidešimties puslapių.

Selsdonas išeina į kabinetą. Popé išeina į užkulisį..

Loidas Ir... važiuojam toliau.

Jis grįžta į salę

Dotė virtuvėje, pašėlusiai kepa sardines. Fredis ir Belinda nekantriai laukia prie paradinių durų. Garis ir Brukė aistringai dingsta miegamajame. Laikas nenumaldomai slenka į praeitį.

Dotė išeina į tarnybines patalpas, Garis ir Brukė į antro aukšto miegamąjį, o Frederikas pro paradines duris.

Belinda *(Loidui, prislopintu balsu)* Na, ar jie ne stebuklas?

Loidas Ką?

Belinda *(rodo į miegamąjį ir į tarnybines patalpas)* Garis ir Dotė.

Loidas Garis ir Dotė?

Belinda Ša!

Loidas *(prislopina balsą)* Ką? Manai, kad jie porė? Tiedu? Trempmeinas ir Misis Kliaket?

Belinda Čia turėjo likti paslapy.

Loidas Bet ji galėtų būt jam...

Belinda Ša! Tu ką, nežinojai?

Loidas Esu tik Dievas, Belinda, meile mano. Aš tik anglų kalbos magistras, aš nieko nežinau.

Iš miegamojo pasirodo Garis

Garis Kas darosi?

Loidas Aš nenorėčiau to įsivaizduot, mielasis Gari.

Belinda išeina pro paradines duris

Garis Sakau, tai ko mes laukiam?

Iš tarnybinių patalpų ateina Dotė, smalsaudama

Loidas Nežinau, ko tu lauki, Gari. Jos šešioliktojo gimtadienio?

Garis Ką?

Loidas O gal jos replikos. Bruke!

Dotė išeina į tarnybines patalpas

Iš miegamojo ateina Bruké

'Juk tu nekilnojamojo turto verslininkas.'

Vikė	Tu juk nekilnojamojo turto verslininkas! O negali atidaryti durų.
-------------	---

Loidas Uždaryk duris, meldžiamasis.

Garis uždaro duris

Vikė	O negali atidaryti durų.
-------------	--------------------------

	<i>Rodžeris ir Vikė įeina į miegamąjį</i>
--	---

	<i>Pro paradines duris įeina Filipas</i>
--	--

Filipas	Ne, šiandien Misis Kliaket išėiginė, juk pameni.
	<i>Įeina Flavija, nešina rankinę – beveik tokia pačia, kaip Gario.</i>
	Visas namas dabar vien tik mūsų.
	<i>Filipas uždaro duris</i>
Flavija	Namai!
Filipas	Namai, mieli namai!
Flavija	Senas mielas namas!
Filipas	Laukė nesulaukė, kol sugrįšim!
Flavija	Keistoka taip, žinai, įsėlinti čia, kad atšvęstume vedybų sukaktuves!
Filipas	Ir žiauriai pavojinga! Jei mokesčių inspekcija užuos, kad grįžom, nors vienai nakčiai, galas mūsų deklaracijai, jog negyvenam Anglijoj. Galas beveik metų pajamoms. Jaučiuosi kaip nelegalus imigrantas.
Flavija	Tuoj pasakysiu tau, kaip aš jaučiuosi.
Filipas	Šampano? <i>(Ištraukia butelį iš dėžės)</i>
Flavija	Galvoju, ar Misis Kliaket išvėdino lovas.
Filipas	Mieloji!
Flavija	O kodėl ne? Vaikų nėra. Draugai neužgrius. Mes gi čia visiškai vieni.
Filipas	Teisybė. <i>(Jis paima rankinę ir dėžę ir lydi Flavija laiptų link)</i> Mokesčių vengimas irgi turi privalumų.
Flavija	Palik tuos nešulius!
	<i>Jis meta rankinę ir dėžę, bučiuoja Flaviją. Ji bėga laiptais į viršų, juokiasi, jis puola iš paskos</i>
Filipas	Ša!
Flavija	Kas yra?
Filipas	<i>(nerimtai)</i> Mokesčių inspekcija išgirs!

Jie sėlina prie miegamojo durų

Iš tarnybinių patalpų pasirodo Misis Kliaket, nešina šviežia lėkšte sardinių

Misis Kliaket (sau) Nors užmušk, nesuprantu, kur aš nukišau aną sardinių lėkštę.

Ji deda sardines ant telefono staliuko ir sėdasi ant sofos

Filipas and Flavija (žvelgdami žemyn iš galerijos) Misis Kliaket!

Misis Kliaket pašoka

Misis Kliaket Oi, na ir išgąsdinot! Širdis nukrito į kulnus!

Filipas Ir man!

Flavija Galvojom, tavęs nēr!

Misis Kliaket Galvojau jūs Ispanijoje!

Filipas Mes ten ir esam! Ten ir esam!

Flavija Tu mūsų nematei!

Filipas Čia mūsų nēr!

Misis Kliaket Ak, šit kaip, ar ne? Mokesčiai mina ant kulnų?

Flavija Užmintų, jei žinotų, kad mes čia.

Misis Kliaket Gerai, tvarkoj, branguti. Čia jūsų nēr. Aš jūsų nemačiau. Kas nors paklaus, aš nežinau nič nieko. Susiruošėt prigult, ar ne?

Filipas O...

Flavija Na...

Misis Kliaket Teisingai. Kai tau visi užgriūna ant galvos, geriausia lįst į lovą. Palikot savo mantą, štai. *(Ji rodo į rankinę ir dėžę)*

Filipas O. Taip. Dėkui.

Jis nulipa laiptais, paima rankinę ir dėžę

Misis Kliaket (Flavijai) Ei, brangute, ir lova nevedinta.

Flavija Atsinešiu butelį karšto vandens.

Flavija išeina į laiptų aikštelės vonią.

Misis Kliaket Visus tavo laiškus nunešiau į kabinetą, mano mielas.

Filipas Laiškus? Kokius laiškus? Tu gi viską persiunti, ar ne?

Misis Kliaket Tik ne tuos iš mokesčių inspekcijos, branguti. Nenoriu jums gadinti atostogų.

Filipas O viešpatie! Kur jie yra?

Misis Kliaket Padėjau ten į karvelidę.

Filipas Į karvelidę?

Misis Kliaket Ant tavo stalo, į tą mažą karvelidę, mano mielas.

Misis Kliaket ir Filipas išeina į kabinetą. Filipas vis dar nešinas rankine ir dėže

Tik jis nejuda iš vietos, o Dotė lieka tarpdury, jo laukdama

Iš miegamojo pasirodo Rodžeris, vis dar apsirengęs, rišasi kaklaraištį

Rodžeris Taip, bet girdėjau balsus!

Iš miegamojo pasirodo Vikė, vienais apatiniais

Vikė Balsus? Kokius dar balsus?

Loidas Stop. Fredi, kas nutiko?

Frederikas Loidai, žinai, kaip aš pasimetu veiksme. Atleisk man, Gari... Dovanok, Bruke... Čia tiesiog mano įprastas bukumas (Loidui) Bet kam aš nusinešu į kabinetą daiktus? Ar nebūtų daug tikroviškiau, jeigu palikčiau čia?

Loidas Nebūtų.
Frederikas Galvojau, būtų logiškiau.
Loidas Nebūtų.
Frederikas Loidai, žinau, kad jau vėloka nagrinėti...
Loidas Fredi, dar iki premjeros turim keletą minučių.

Iš vonios laiptų aikštelėje pasirodo Belinda, kantriai laukia

Frederikas Ačiū, Loidai. Jei perdaug neskubam. Bet niekada nesupratau, kam jis nusineša kelionės mantą ir maisto produktus į kabinetą, jei eina pažiūrėti savo pašto.

Garis Tam, kad jų nebūtų kitoj mano scenoj!

Frederikas Suprantu.

Belinda Ir Fredi, mano mielas, jų Selsdonui prireiks kabinete *jo* scenai.

Frederikas Suprantu...

Loidas *(užlipa į sceną)* Selsdonui... kur jis? Ar jis čia?

Belinda *(šaukia, skubiai)* Selsdonai!

Dotė *(taip pat)* Selsdonai!

Garis *(taip pat)* Selsdonai!

Sudūžta lango stiklas, pro jį įlenda ranka, pasuka rankeną ir atidaro langą. Įlenda senyvas įsilaužėlis. Jis itin charakteringas, bet jam reikia nemažo remonto ir modernizavimo.

Įsilaužėlis Nei grotų, nei signalizacijos. Juos reiktų teist už kurstymą...

Jis pastebi aplinkinius.

Ne?

Loidas Ne. Dar ne. Ačiū, Selsdonai.

Selsdonas Galvojau, kad mane kvietei.

Loidas Ne, ne, ne. Eik pamiegoti, Selsdonai. Dar dešimt puslapių iki didingo tavo pasirodymo.

Selsdonas Atleisk.

Loidas Viskas tvarkoj. Šaunu tave matyti. Pope, įstiklink langą.

Pasirodo Popé. Ji keičia lango stiklą.

Ir, Selsdonai...

Selsdonas

Taip?

Loidas

Gražiai suvaidinai.

Selsdonas

Oi, kaip kilnu iš tavo pusės. Nors netikiu, kad iki galo pagavau tą rolę.

Selsdonas išlipa pro langą.

Loidas

Jis net atsiminė repliką.

Frederikas

Gerai, aš viską suprantu.

Loidas

(tykiaiai) Oi, ne!

Frederikas

Tik nežinau, kam aš išsinešu tuos daiktus.

Loidas

Fredi, mielas, kodėl visi ką nors čia daro? Kodėl tas kitas idiotas išeina pro paradines duris su dviem lėkštėm sardinių? *(Gariui)* Tik tu neįsižeisk, brangusis.

Garis

Ką jau ten, mielasis. *(Frederikui)* O ir tikrai, kodėl? *(Loidui)* Klausyk, iš tikro, kai imi galvot, kodėl?

Loidas

Kas žino? Juk žmogaus poelgių šaltiniai gilūs ir drumsti. *(Frederikui)* Gal tau kažkas nutiko ankstyvoj vaikystėj ir tau įvarė baimę išsiskirt su pirkiniais.

Belinda

O gal čia genai.

Garis

Taip, o gal čia, žinot.

Loidas

Gali būti.

Frederikas

Žinoma. Dėkoju. Aš viską suprantu. Bet...

Loidas

Fredi, mano mielas, sakau tau - nežinau. Ir nemanau, kad autorius žinojo. Nesuprantu, kodėl tas autorius iš viso ėmėsi šio darbo. Nesuprantu, kodėl kiekvienas mūsų ėmėsi.

Frederikas

Vis tiek, jei pasakytum kokią priežastį, galėčiau ją turėti omeny...

Loidas

Gerai, aš pasakysiu priežastį. Nusineši tuos maisto produktus į kabinetą, mielas Fredi, nes jau gerokai po vidurnakčio, ir mes nebaigsim repetuot iki rytojaus vakaro premjeros. Pasitaisau – iki šio vakaro premjeros.

Frederikas linkteli, nurijęs priekaištą, ir išeina į kabinetą. Dotė tykiaiai nutipena iš paskos. Garis ir Bruké tykiaiai grįžta į miegamąjį

Loidas grįžta į parterį

Ir – važiuojam. Nuo tos vietos, po Fredžio išėjimo su maisto produktais.

Belinda *(prislopintu balsu)* Loidai, širdele, šį rytą jį paliko žmona.

Loidas Oi. *(Pauzė)* Fredi!

Iš kabineto pasirodo vis dar užsigavęs Frederikas

Manau, esmė čia ta, jog persigandai, kai ji paminėjo mokesčius, dabar jautiesi itin nesaugus, pažeidžiamas, todėl ir nori įsitverti kokio nors pažįstamo dalyko.

Frederikas *(nuolankiai dėkingas)* Ačiū tau, Loidai. *(Jis prispaudžia produktus prie krūtinės.)* Tu man labai padėjai.

Frederikas išeina į kabinetą

Belinda *(Loidui)* Dievas tau atlygins, mielas mano.

Loidas *(nulipa nuo scenos)* Ir džiugiai pirmyn.

Belinda išeina į laiptų aikštelės vonią

'Taip, bet girdėjau balsus...'

Iš miegamojo pasirodo Rodžeris, vis dar apsirengęs, rišasi kaklaraištį

Rodžeris Taip, bet girdėjau balsus!

Iš miegamojo pasirodo Vikė, vienas apatiniais

Vikė Balsus? Kokius dar balsus?

Rodžeris Žmonių balsus.

Vikė Bet juk čia nieko nėra.

Rodžeris Brangioji, mačiau, kaip pasisuko durų rankena! Gal čia kas nors iš biuro, atėjo pažiūrėt.

Vikė Vis tiek nesuprantu, ar tau su kaklaraiščiu lengviau dairytis.

Rodžeris Misis Kriaket.

Vikė Misis Kriaket?

Rodžeris Darbuotojams reikia pavyzdį rodyt.
Vikė *(dairosi virš turėklų)* Oi, pažiūrėk, ji atidarė mums sardinių.

Ji ima leistis žemyn. Rodžeris ją sugriebia

Rodžeris Grįžk!
Vikė Ką?
Rodžeris Aš pats atnešiu! Tu negali tokia nulipt į apačią.
Vikė Kodėl?
Rodžeris Misis Kriaket.
Vikė Misis Kriaket?
Rodžeris Yra tam tikros elgesio taisyklės.

Iš kabineto pasirodo Misis Kliaket. Ji nešina pirmąją sardinių lėkštę

Misis Kliaket *(sau)* Sardinės šen. Sardinės ten. Čia kaip sekmadieninė iškyla.

Rodžeris įstumia Vikę pro pirmas pasitaikiusias duris, o tai, pasirodo, skalbinių sandėliuko durys

O jūs dar šniukštinėjat čia aplink, ar ne?

Rodžeris Taip, šniukštinėju... na, čia dar aplink.
Misis Kliaket Skalbinių sandėliuke buvot, ką?
Rodžeris Ne, ne.

Skalbinių sandėliuko durys ima vertis. Jis užtrenkia jas.

Na, tik apžiūrėjau paklodes ir užvalkalus. Tikrinu inventorių.

Jis leidžiasi laiptais žemyn

Misis Bliaket...

Misis Kliaket Kliaket, branguti, Kliaket.

Ji deda sardines greta kitų sardinių

Rodžeris Misis Kliaket. Ar dar kas nors yra šitame name, Misis Kliaket?

Misis Kliaket Nieko nemačiau, branguti.

Rodžeris Atrodo, girdėjau balsus.

Misis Kliaket Balsus? Čia nėra jokių balsų, vaikel.

Rodžeris Tikriausiai pasirodė.

Filipas *(už scenos)* O Viešpatie švenčiausias!

Rodžeris, atsisukęs į ją nugara, paima abi sardinių lėkštes

Rodžeris Atleiskit, ką taip?

Misis Kliaket O Viešpatie švenčiausias, kabineto durys atviros.

Ji eina ir uždaro jas. Rodžeris žvelgia pro langą

Rodžeris Čia dar viena mašina stovi! Ji Misterio Hekemo, ar ne? O gal Misterio Dadlio?

Rodžeris išeina pro paradines duris, nešinas abiem lėkštėm sardinių

Laiptų aikštelėje iš vonios pasirodo Flavija, nešina karšto vandens buteliu. Ji praeidama pamato atsiveriančias skalbinių sandėliuko duris, užtrenkia jas ir pasuka jų spynoje raktą

Flavija Šituose namuose amžinai visos durys praviros.

Flavija išeina

Iš kabineto išeina Filipas, laikydamas rankoje reikalavimą sumokėti mokesčius ir jo voka

Filipas '... paskutinis įspėjimas... bus imtasi priemonių... turto areštas... teisminis procesas...'

Misis Kliaket Taigi, ir dar prisimčiau, toks džentelmenas atėjo apžiūrėti namo.

Filipas Nepasakok man. Manęs čia nėra.

Misis Kliaket Sakosi labai sudominęs tokią vieną ledi.

Filipas Palik viską Skvairui, Skvairui, Hekemui ir Dadliui.

Misis Kliaket Tvarkoj, branguti. Leisiu jiems dairytis čia, gerai?

Filipas Tegu jie daro, ką tik nori. Tik niekam nesakyk, kad esam čia.

Misis Kliaket Tada tiesiog prisėsiu, va, ir įsijungsiu... sardines, pamiršau sardines! Jau nežinau – jeigu galva nebūtų ant pečių, neatsiminčiau nei kuri diena, nei ką.

Misis Kliaket išeina į tarnybines patalpas

Filipas Aš šito negavau! Manęs čia nėra. Esu Ispanijoje. Bet jeigu negavau, tai ir neatplėšiau.

Iš miegamojo pasirodo Flavija. Ji laiko suknelę, kurią anksčiau vilkėjo Vikė

Flavija Brangusis, ar aš kada turėjau šitokią suknelę, ką?

Filipas *(išsiblaškęs)* Ar turėjai?

Flavija Nemanau, kad būčiau pirkus tokią kvaksišką... Oi, tu man ją padovanojai, argi ne?

Filipas Nereikėjo net paliesti.

Flavija Ne, ji gan simpatiška.

Filipas Palikt. Padėt atgal. Nė nemačiau.

Filipas išeina į kabinetą

Flavija Gerai, padėsiu į palėpę, prie kitų drabužių, kuriuos man dovanojai ir

	kurie tokie žavūs, kad jų negaliu nešioti.
	<i>Flavija išeina antro aukšto koridoriumi</i>
	<i>Pro paradines duris įeina Rodžeris, vis dar nešinas abiem sardinių lėkštėmis</i>
Rodžeris	Gerai, gerai... Dabar kabineto durys vėl praviros! Kas čia darosi?
	<i>Jis padeda sardines – vieną lėkštę ant telefono staliuko, kur ji anksčiau ir buvo, kitą prie paradinių durų – ir žengia kabineto link, bet sustoja, išgirdęs viršuje nekantrų beldimą</i>
	Beldžiasi!
	<i>Beldimas.</i>
	Viršuj!
	<i>Jis puola laitais į viršų. Beldimas</i>
	Dieve mano, kažkas čia skalbinių vėdinimo sandėliuke!
	<i>Jis atrakina ir atidaro sandėliuko duris. Pasirodo Vikė</i>
	Oi, čia tu.
Vikė	Aišku aš! Tu uždarei mane! Tamsoj! Tarp tų juodų paklodžių ir daiktų!
Rodžeris	Bet kam tu užsirakinai, mieloji?
Vikė	Kam aš ten užsirakinau? Kam tu mane užrakinai!
Rodžeris	Aš nieko čia nerakinau!

Vikė Kažkas tai užrakino!

Rodžeris Beje, negalim čia va taip stovėt.

Vikė Va kaip?

Rodžeris Su apatiniais.

Vikė Gerai, tuoj nusivilksiu.

Rodžeris Čionai, čionai!

Jis įstumia ją į miegamąjį

*Tik ji lieka stovėti, neramiai mirksėdama ir dairydamosi po grindis.
Garis jos laukia, pravėręs miegamojo duris*

Iš kabineto pasirodo Filipas, laikydamas reikalavimą sumokėti mokesčius, voką ir tūbelę klijų

Filipas Brangioji, tie klijai. Ar čia tos rūšies, kurių niekada neatlipinsi...?

Loidas Stop.

Filipas Oi, mums Misis Kliaket paruošė sardinių.

Loidas Sustokit. Turime problemą.

Frederikas *(Brukei)* Oi, tikra bėda! Kuri dabar?

Brukė Kairė.

Garis *(užkulisyje, visiems)* Ei, visi, šįkart kairė!

Visi *(užkulisyje)* Kairė!

Įeina Dotė, Belinda ir Popė

Frederikas Ji gali būt bet kur.

Garis *(žvelgia per galerijos turėklą)* Galėjo perlėkt va per šitą ir nukrist, suprantat, paskui atšokt ir dar kitur.

Brukė nulipa laiptais. Visi beviltiškai ieško

Popė Kur tu ją paskutinįkart matei?

Belinda Taigi vargšėlė jos *nematė!* Ji buvo jos aky!

Garis (*lipdamas žemyn*) Tikriausiai per 'Kodėl aš užsirakinau?' Ji išplečia akis labai taip žinot. Ar ne katyte? Tada jaučiu, man reikia pult pirmyn ir -

Jis puola pirmyn, ištiesęs rankas.

Dotė Žiūrėk, ant ko mini, brangusis.

Frederikas Taip, visi žiūrėkit sau po kojom.

Garis Visi nė žingsnio.

Belinda Stokit atgal, kur stovėjot.

Frederikas Kilnokit kojas vieną po kitos.

Jie trypčioja aplink, ieškodami po kojom, išskyrus Brukę, kuri keturpėsčia dairosi savo matančia akimi grindų lygyje. Loidas užlipa į sceną

Loidas Bruke, mieloji, ar taip ir per spektaklį bus? Būtų tikrai graudu, jeigu žiūrovai pavėluotų į paskutinius autobusus ir traukinius.

Belinda Vaidins toliau ir tiek. Ar ne, širdele?

Frederikas Bet ar ji be jų ką nors mato?

Loidas Ar ji be jų ką nors girdi?

Brukė (*staiga suvokia, kad į ją kreipiamasi*) Ką?

Ji netikėtai išsitiesia. Jos galva švysteli Popei į veidą

Popė Ach!

Brukė Oi. Atleisk.

Brukė prišoka apžiūrėti, kokią žalą ji padarė Popei, ir atbula užmina Gariui ant rankos

Garis Och!

Brukė Dovanok.

Dotė atskuba jam į pagalbą

Dotė Oi, vargšeli mano! (*Brukei*) Tu jam užlipai ant rankos!

Frederikas Dieve. (*Jis paskubom išsitraukia nosinę ir susiima ja už nosies.*)

Belinda Oi, tik pažiūrėkit, mūsų vargšelis Fredis!

Loidas O kas *jam* nutiko?

Belinda Truputį kraujas iš nosytės bėga, oi bėda.

Loidas Kraujas iš nosies? Jo gi niekas nelietė!

Belinda Ne, jį taip paveikia smurtas. Visada kraujas iš nosytės.

Frederikas (*pro nosinę*) Atsiprašau.

Loidas Bruke, mylimoji...

Brukė Rodos, man kažką sakei.

Loidas Taip. (*Jis paima vazą ir įteikia jai.*) Tiesiog nueik ir duok šita per galvą kasininkui, ir taip galutinai pribaisi teatro meną Vestone-prie-Meiro.

Brukė Beje, radau.

Belinda Ji rado!

Dotė Kur ją radai, širdele?

Brukė Aky.

Garis Savo aky!

Belinda (*apkabina ją*) Kaip gerai, brangioji.

Loidas Ar kartais ne kairėj?

Brukė Buvo pasislinkusi į šoną.

Belinda Žinojau, kad kažkur čia pat. Pope, brangute, tu tvarkoj?

Popė Atrodo.

Belinda Fredi?

Frederikas Tvarkoj, tvarkoj. (*Jis pakyla, dirsteli į nosinę ir turi vėl atsisėsti.*) Labai atsiprašau.

Loidas Na, kas *dabar*?

Belinda Jam truputėlį silpna, mano meile. Jį taip paveikia... (*Ji bando parodyti judesiais.*)

Loidas Jį taip paveikia kas?

Belinda Na, neištarsiu šito žodžio.

Frederikas atsistoja.

Loidas Norėjai pasakyti kraujas?

Frederikas O Viešpatie. (*Jam vėl tenka sėstis.*)

Belinda (Frederikui) Visi tave supranta, mano mielas.

Loidas Gerai, visi lauk nuo scenos. Sužeistieji, kurie dar paeina, neša gulinčius neštuvuose.

*Loidas grįžta į parterį, Dotė į tarnybines patalpas, Popė į užkulisį.
Garis ir Bruké užlipa į viršų. Belinda padeda Frederikui atsistoti.*

Na, puiku. Mes kruvinai pirmyn šlubuojam.

Frederikas vėl griebiasi kėdės.

Oi, dovanok man, Fredi. Leisk perfrazuoti. Aklai pirmyn krypuojam. Bruke, atsiimu anuos žodžius.

Belinda išeina antro aukšto koridoriumi, Frederikas patraukia į kabinetą

Taigi, nuo jūsų išėjimo. 'Gerai, tuoj nusivilksiu.... Čionai, čionai.' Kur Selsdonas?

Garis Selsdonai!

Loidas Selsdonai!

Pro paradines duris įeina Selsdonas

Selsdonas Manau, ji pametė kur nors lauke.

Loidas Gerai. leškok toliau. Jau tik penki puslapiai, Selsdonai.

Selsdonas išeina pro paradines duris

'Beje, negalim čia va taip stovėt. – Va kaip?. – Su apatiniais. – Gerai, tuoj nusivilksiu.'

Rodžeris	Čionai, čionai! <i>Jis įstumia ją į miegamąjį</i>
	<i>Iš kabineto pasirodo Filipas, laikydamas reikalavimą sumokėti mokesčius, voką ir tūbelę klijų</i>
Filipas	Brangioji, tie klijai. Ar čia tos rūšies, kurių niekada neatlipinsi...? Oi, mums Misis Kliaket paruošė sardinių.
	<i>Filipas išeina į kabinetą, nešinas reikalavimu sumokėti mokesčius, voku, klijais ir viena sardinių lėkšte nuo telefono staliuko</i>
	<i>Iš miegamojo pasirodo Rodžeris, nešinas karšto vandens buteliu.</i>

Jis dairosi po laiptų aikštelę

Iš miegamojo ateina Vikė

Vikė Kas dabar?

Rodžeris Karšto vandens butelis! Aš jo ten nedėjau!

Vikė Ir aš jo ten nedėjau.

Rodžeris Kažkas ateina į vonią, pripila butelius karšto vandens.

Rodžeris išeina į vonią laiptų aikštelėje

Vikė *(sunerimusi)* Tu nemanai, kad čia kažkokie šiurpūs dalykai dedasi?

Vikė išeina į laiptų aikštelės vonią

Antro aukšto koridoriumi ateina Flavija

Flavija Mielasis, ateini į lovą ar ne?

Flavija išeina į miegamąjį

Rodžeris ir Vikė pasirodo iš laiptų aikštelės vonios

Rodžeris Ką tu pasakei?

Vikė Aš nieko nesakiau.

Rodžeris Klausyk, pirmiausiai durų rankena. Dabar karšto vandens butelis...

Vikė Jaučiu, kaip man visa oda pašiurpo.

Rodžeris Nagi, greitai, užsimesk ką nors.

Vikė Užsidenkim galvas antklodėmis.

Rodžeris rengiasi atidaryti miegamojo duris

Rodžeris	Minutėlę. Ką aš padariau su tom sardinėm?
	<i>Jis lipa žemyn. Vikė žengia iš paskos</i>
	Tu – palauk čia.
Vikė	<i>(nejaukiai)</i> Apie tuos senus namus visokios kalbos sklinda.
Rodžeris	Taip, tik šitas buvo visiškai atnaujintas. Sunku įsivaizduot, kad kokios šiurpios šmėklos galėtų atlaikyt centrinį šildymą ir...
Vikė	Kas? Kas yra?
	<i>Rodžeris tylėdamas spokso į telefono staliuką</i>
	<i>Atsidaro miegamojo durys, ir Flavija, nesidairydama, padeda Rodžerio kelioninę rankinę ant stalo stovinčio greta jų. Durys vėl užsiveria</i>
Vikė	Kas tau darosi?
Rodžeris	Sardinės. Jos dingo.
Vikė	Tikriausiai čia kas nors antgamtiška. Einu lendu į lovą ir galvą pakišu po...
	<i>Ji sustingsta, išvydusi kelioninę rankinę</i>
Rodžeris	Jas padėjau ten. O gal ten?
Vikė	Rankinė....
	<i>Vikė nubėga laiptais žemyn pas Rodžerį, kuris stovi tiesiai po galerija</i>
Rodžeris	Tikriausiai Misis Spriaket ir vėl jas nusinešė... Ką? Kas yra?
Vikė	Rankinė!
Rodžeris	Rankinė?
Vikė	Rankinė! Rankinė!

Vikė tyliai tempia Rodžerį atgal prie laiptų.

Iš miegamojo pasirodo Flavija, nešina dėžę su bylomis. Ji paima ir kelioninę rankinę, nueina su tais nešuliais antro aukšto koridoriumi.

Rodžeris Ką nori pasakyt, rankinė, rankinė?

Vikė Rankinė! Rankinė! Rankinė!

Rodžeris Kokia rankinė?

Vikė mato tiktai tuščią stalą greta miegamojo durų

Vikė Nėra rankinės!

Rodžeris Nėra rankinės?

Vikė Tavo rankinė! Staiga! Čia! Dabar – nėra!

Rodžeris Ji miegamajame. Aš ją padėjau miegamajame.

Išeina į miegamąjį

Vikė Neik ten!

Rodžeris pasirodo iš miegamojo

Rodžeris Dėžė!

Vikė Dėžė!

Rodžeris Ir jos nėra!

Vikė Oi! Mano bylos!

Rodžeris Kas po galais čia darosi? Kur Misis Spriačet?

Jis puola laiptais žemyn. Vikė iš paskos

Lauk miegamajame.

Vikė Ne! Ne! Ne!

Ji bėga žemyn

Rodžeris Bent jau suknelę apsivilktum!

Vikė Neisiu ten!

Rodžeris Atnešiu, tuoj atnešiu!

Rodžeris išeina į miegamąjį

Vikė Tik staigiai – plaunamės iš čia!

Iš miegamojo išnyra Rodžeris

Rodžeris Suknelė dingo.

Vikė Aš niekada daugiau nepamatysiu Beisingstoko!

Rodžeris leidžiasi žemyn

Rodžeris Nepanikuok! Nepanikuok! Čia viską galima paaiškinti visiškai protingai. Atvesiu Misis Spliačet ir ji tuoj pasakys, kas darosi. Lauk ten... Negalima čia taip stovėti ir taip atrodyti... Palauk kabinete... Kabinete, kabinete, kabinete!

Rodžeris išbėga į tarnybines patalpas

Vikė atidaro kabineto duris. Iš ten pasigirsta Filipino nevilties šūksnis. Ji apsisuka ir bėga

Vikė Rodžeri! Ten kažkokia žmogysta! Kur tu?

Pasigirsta dar vienas Filipino šūksnis

Vikė akiai puola lauk pro paradines duris

Iš kabineto pasirodo Filipas. Dešinėje rankoje jis laiko reikalavimą sumokėti mokesčius, o kairėje – vieną sardinių lėkštę

Filipas

Brangioji, žinau, kad tai skambės kvailai, bet...

Jis bergždžiai mėgina atplėšti dokumentą nuo pirštų, o dar trukdo lėkštė sardinių

Antro aukšto koridoriu ateina Flavija, nešina visokiais niekniekais

Flavija

Mielasis, jei neįėjai į lovą, tai sutvarkysiu palėpę.

Filipas

Aš negaliu ateiti į lovą! Aš prilipau prie reikalavimo mokėti mokesčius!

Flavija

Mielasis, kam tu laikai tas sardines?

Filipas deda sardinių lėkštę ant stalo. Bet kai jis kelia ranką, sardinės kyla kartu su ja

Filipas

Brangioji, aš prilipau prie tų sardinių!

Flavija

Mielasis, nekvailiok. Paimk tą butelį su užrašu "Nuodai" iš apatinio tuliko. Bet ką praėda.

Flavija nueina antro aukšto koridoriu

Filipas

(plevendamas mokesčių reikalavimu) Sakoma, prie žmogaus kartais limpa bėdos, bet čia tiesiog absurdas.

Filipas išeina į pirmo aukšto vonią

Pauzė

Loidas

Selsdonai...? Tavo pasirodymas, Selsdonai. Sulaukei. Išmušė tavo valanda...

Belinda

(iš užkulisio) Tuoj, meile mano. Jau ateina, jau ateina...

Loidas

Bet jo ranka turi įlįst pro langą dar prieš Fredo išėjimą!

Lango stiklas sudūžta, įlenda ranka ir pasuka rankeną

Loidas

Aha. O štai ir jis.

Langas atsidaro, pro jį lenda senyvas įsilaužėlis. Jis itin charakteringas, bet jam reikia nemenko remonto ir modernizavimo.

Įsilaužėlis

Nei groių, nei signalizacijos. Juos reiktų teist už kurstymą...

Jis įlipa į vidų

Loidas

Gerai, Selsdonai, stop. Pakartokim iš naujo.

Įsilaužėlis

Ne, bet man kartais norisi tik atsisėst ir apsiverkt. Kai pagalvoju, kad plėšdavau bankus! Pamenu, tempdavau iš saugyklų aukso lydinius!

Loidas

Stop, Selsdonai. Sustok!

Įsilaužėlis

O kuo dabar užsiimu?

Loidas

Gana!

Iš užkulisio ateina Popė

Įsilaužėlis

Vagiu iš parduotuvės maišelių!

Popė

Loidas nori, kad sustotum.

Įeina Belinda

Įsilaužėlis

Gerai, kokia čia pasiūla... ?

Belinda

Stop, Selsdonai, mielasis! Sustok, branguti mano!

Selsdonas sustoja, galiausiai suturėtas, kai Belinda jį paima už rankos

Loidas

Čia kaip Maira Hes per karą – vaidino, kaukiant bombardavimo

sirenoms .

Selsdonas Stop?

Popé Stop.

Belinda Stop.

Loidas Ačiū tau, Belinda. Ačiū, Pope.

Belinda ir Popé išeina

Selsdonai...

Selsdonas Kartą buvau sutikęs Mairą Hes.

Loidas Atrodo, jis girdi geriau nei aš.

Selsdonas Atleisk man, ką taip?

Loidas Nuo tavo įėjimo, Selsdonai, prašau.

Selsdonas Na, tai buvo karo metu, per labdaros koncertą Sanderlende...

Loidas Ačiū! Pope, ei, sugrįžk!

Selsdonas Oi, ne. Man nereikia. Ką tik buvau tualete.

Iš užkulisio ateina Popé

Loidas Įstiklink vėl tą langą.

Selsdonas Vėl mano pasirodymas?

Loidas Taigi. Tik, Selsdonai...

Selsdonas Ką?

Loidas Šiek tiek anksčiau, Selsdonai. Mažumėlę ankstėliau. Truputėlį arčiau vakar dienos. Gerai? Fredi!

Įeina Frederikas.

(*Selsdonui*) Pradėk, vos tik Fredis atveria duris. (*Frederikui*) Kokia ten replika?

Frederikas 'Sakoma, prie žmogaus kartais *limpa* bėdos, bet čia tiesiog absurdas.'

Loidas Pradėk judėti, vos išgirsi repliką, 'Sakoma, prie žmogaus kartais *limpa* bėdos...'

Frederikas '*Limpa* bėdos'?

Loidas '*Limpa* bėdos, bet čia tiesiog absurdas.' Ir tavo ranka tada įlenda pro langą. Gerai?

Selsdonas Aišku kaip dieną. Tik ar galiu šį tą pasiūlyt? Gal man pasirodyti dar ankstėliau?

Loidas Selsdonai...

Selsdonas Tik man atrodo čia kažkoks atotrūkis tarp Fredo išėjimo ir mano pasirodymo.

Loidas Ne, Selsdonai. Klausyk. Tu nesirūpink. Jau sugalvojau.

Selsdonas Na?

Loidas O ką, jei pasirodytum truputį ankstėliau?

Selsdonas Akivaizdu, kad mažtom panašiai.

Selsdonas išlenda pro langą

Loidas Ar aš jį traukiu per dantį, ar jis mane? Gerai, Fredi, nuo tavo išėjimo.

Filipas	<i>(plevendamas mokesčių reikalavimu) Sakoma, prie žmogaus kartais limpa bėdos, bet čia tiesiog absurdas.</i>
	<i>Filipas išeina į pirmo aukšto vonią</i>
	<i>Įsilaužėlis pasirodo kaip ir anksčiau, tik šį kartą laiku</i>
Įsilaužėlis	Nei groto, nei signalizacijos. Juos reiktų teist už kurstymą...
	<i>Jis įlipa į vidų</i>
Įsilaužėlis	Ne, bet man kartais norisi tik atsisėst ir apsiverkt. Kai pagalvoju, kad plėšdavau bankus! Pamenu, tempdavau iš saugyklų aukso lydinius! O kuo dabar užsiimu? Vagiu iš parduotuvės maišelių! Gerai, kokio čia pasiūla... ? <i>(Spokso į televizorių) Viena mikrobangė.</i>
	<i>Jis išjungia televizorių ir padeda jį ant sofos</i>
	Ir ką? Penkiasdešimt svarų? Net neverta tąsyti.
	<i>Jis apžiūrinėja paveikslus ir puošmenas</i>

Šlamštas... Šlamštas... Na, jeigu jau taip prašot...

[sideda kažkokį smulkų daiktą į kišenę

Kur jo stalas? Ne, jie visi tą patį šneka... Visi tą patį...

Selsdonas Ei? Replika?

Popė *(užkulisyje)* 'Sunku priprasti, kad esi jau pensijoj.'

Selsdonas Ką?

Loidas *(pavargusiu balsu)* 'Sunku priprasti, kad esi jau pensijoj.'

Selsdonas Ką sunku?

Kiti *(vienas per kitą, užkulisyj)* 'Priprasti, kad esi jau pensijoj.'

Selsdonas Sunku ir išgirst ką nors, kai visi viens per kitą rėkia.

[silaužėlis išeina į kabinetą.

Iš tarnybinių patalpų ateina Rodžeris, jam įkandin Misis Kliaket, nešina dar viena lėkšte sardinių

Rodžeris ... Ir savaime suprantama, kad būsima nuomininkė pageidauja sužinoti, ar čia jau ir anksčiau buvo pastebėti paranormalūs reiškiniai.

Misis Kliaket O, taip, branguti, čia jauku ir paranormalu.

Rodžeris Klausiu, ar kas nors ir anksčiau čia dematerializavosi? Ar čia kas nors kada...?

Jis pamato ant sofos televizorių.

...skraidė?

Misis Kliaket padeda sardines ant telefono staliuko, pastato televizorių į vietą ir uždaro paradines duris

Misis Kliaket Skraidė? Ne, visi čia vaikšto savo dviem kojom, kaip ir kiekvienuose namuose.

Rodžeris Turėsiu perspėt būsima nuomininkę. Ji apžiūrinėja kabinetą.

Jis atidaro kabineto duris ir tuoj pat jas uždaro

Ten kažkoks vyras!

Misis Kliaket Ne, ne, nieko nėra namie, branguti.

Rodžeris *(atidaro kabineto duris)* Žiūrėkit! Matot! Jis... ten kažko ieško.

Misis Kliaket *(vos dirsteli)* Aš nieko nematau.

Rodžeris Nematot jo? Bet juk tai neįmanoma! Kur mano būsima nuomininkė? Palikau ją čia! Ji dingo! Mano būsima nuomininkė dingo!

Jis uždaro kabineto duris ir dairosi po svetainę. Pamato sardines ant telefono staliuko

O Dieve mano.

Misis Kliaket Kas dabar?

Rodžeris Štai!

Misis Kliaket Kur?

Rodžeris Sardinės!

Misis Kliaket Ai, sardinės.

Rodžeris Matot sardines?

Misis Kliaket Taip, sardines matau.

Rodžeris atsargiai jas paliečia, tada kilsteli lėkštę

Ir dar matau, kaip mikliai jos čia dingsta.

Rodžeris Nepaleisiu tų sardinių iš rankų. Bet kur mano būsima nuomininkė?

Jis lipa laiptais, nešinas sardinėmis

Misis Kliaket Teks visą vakarą čia atidarinti sardines, pirmyn atgal, kaip laikrodžio

	gegutė.
	<i>Misis Kliaket išeina į tarnybines patalpas</i>
Rodžeris	Vike! Vike!
	<i>Rodžeris išeina į laiptų aikštelės vonią</i>
	<i>Iš kabineto pasirodo Įsilaužėlis, nešinas glėbiu sidabrinių indų ir t. t.</i>
Įsilaužėlis	Ne, aš tiesiog pasiilgau smurto. Pasiilgau žmonių, kuriuos galėčiau įbauginti...
	<i>Jis suverčia sidabro dirbinius ant sofos ir grįžta į kabinetą</i>
	<i>Iš vonios laiptų aikštelėje pasirodo Rodžeris</i>
Rodžeris	Kur ji dingo? Vike?
	<i>Rodžeris išeina į skalbinių sandėliuką</i>
	<i>Iš kabineto ateina Įsilaužėlis, nešinas Filipo rankine ir dėže. Išverčia dėžės turinį už sofos ir krauna į dėžę sidabro dirbinius</i>
Įsilaužėlis	Smagu šiek tiek pasiklausyt riksmų ir klyksmų. O tokia tylą mane slegia...
	<i>Iš skalbinių sandėliuko išnyra Rodžeris, vis dar nešinas sardinėmis</i>
Rodžeris	(šaukia) Vike! Vike!
	<i>Rodžeris išeina į miegamąjį</i>
Įsilaužėlis	Baigsis tu, kad imsiu pats su savimi šnekėtis...
	<i>Įsilaužėlis išeina į kabinetą, nepastebėjęs Rodžerio</i>

Iš pirmo aukšto vonios pasirodo Filipas. Prie jo dešinės rankos vis dar prilipęs mokesčių reikalavimas, o kairėje jis laiko sardines

Filipas Brangioji, tas skystis, kuris viską ėda. Jis, žinai, praėda ir *kelnes!*

Tyrinėja jų priekyje praėstas skyles.

Brangioji, jeigu jis praėda kelnes, ar nemanai, kad jis toliau praės ir... Klausyk, brangioji, rodos, man geriau tas kelnes nusimaut! *(Jis kaip ir daro, kiek pavyksta)* Brangioji, greičiau ateik, avarija! Sakau, jei jis praėda absoliučiai viską... Brangioji, atrodo jaučiu! Atrodo ėda... absoliučiai viską!

Iš vonios pasirodo Rodžeris, vis dar nešinas sardinėmis

Rodžeris Kažkokie negeri dalykai dedasi šiame name.

Filipas užsitraukia kelnes

Filipas *(į šalį)* Mokesčių inspekcija!

Rodžeris *(pamato Filipą, nustėra)* Jis grįžo!

Filipas Ne!

Rodžeris Ne?

Filipas Manęs čia nėra.

Rodžeris Jo čia nėra!

Filipas Aš užsieny.

Rodžeris Jis vaikšto kiaurai sienų.

Filipas Man reikia eit.

Rodžeris Palauk!

Filipas Nelauksiu, dėkui.

Rodžeris Kalbėk!

Filipas Tiktai prie savo advokato.

Rodžeris Tiktai prie savo...? Kaip čia. Juk tu ne iš šio pasaulio!

Filipas Taip, taip – Marbeloje, ten visą laiką saulė, visai kitas pasaulis,!

Rodžeris Tu kažkoks plėšikas!

Filipas Na, malonu susipažinti.

Jis atsisveikindamas pamojuoja dešine ranka, pamato plevėsuojantį mokesčių reikalavimą ir skubiai slepia ranką už nugaros

Prašau, vaišinkitės sardinėm.

Jis ištiesia kairę ranką su lėkšte sardinių. Jo kelnės, neprilaikomos, nusmunka

Rodžeris Tu ne vaiduoklis! Tu sekso maniakas! Ką padarei Vikei! Aš tuoj lipu žemyn...!

Rodžeris nulipa žemyn ir surenka policijos numerį

Filipas O, jūs ir pats turite sardinių. Na, jei daugiau nieko negaliu pasiūlyti...

Rodžeris Čia tikrai policijos reikalas! *(į ragelį)* Policija!

Filipas ...Tai aš ir eisiu.

Jis, iki kulnų nusmukusiomis kelnėmis, išbėga pro paradines duris

Rodžeris Sugrįžk...! *(į ragelį)* Alio - policija? Kažkas įsilaužė į mano namą! Tiksliau, kažkas įsibrovė į kažkieno namą... Ne, bet tai sekso maniakas! Palikau čia jauną moterį, ir nieks nežino, kas jai atsitiko!

Vikė įlenda pro langą

Vikė Ir kažkoks vyras tūno krūmuose!

Rodžeris *(į ragelį)* Atleiskit... ta jauna moteris jau atsirado. *(Ranka pridengia mikrofoną)* Ar tu tvarkoj?

Vikė Ne, jis mane beveik pamatė!

Rodžeris *(į ragelį)* Jis ją beveik pamatė... Taip, bet jis dar ir plėšikas! Pavogė mūsų daiktus!

Vikė

(randa Filipo rankinę ir dėžę) Daiktai dar čia.

Rodžeris

(į ragelį) Daiktai sugrižo. Taigi, netekom tik lėkštės sardinių.

Vikė

(randa sardines, kurias Rodžeris paliko prie paradinių durų) Štai ir sardinės.

Rodžeris

(į ragelį) Jau ir sardines radom.

Vikė

Kalbiesi su policija? Nori, kad jie čia atlėktų? O aš su apatiniais?

Rodžeris

(į ragelį) Tai ką aš ten sakiau? Sakau, daugiau apie tai nekalbėkim. (Jis pakabina ragelį) Galvojau, tau kažkas baisaus nutiko!

Vikė

Žinoma nutiko! Aš jį pažįstu!

Rodžeris

Pažįsti?

Vikė

Jį tiria mūsų biuras!

Rodžeris

Eilinis sekso maniakas.

Vikė

Taip, bet jam negalima manęs tokios matyt! Reikia išlaikyt tam tikrą lygį, kai dirbi Mokesčių inspekcijoj!

Rodžeris

Na, apsivilk kuo nors!

Vikė

Aš nieko neturiu!

Rodžeris

Vonioj ką nors surasim!

Jis paima rankinę ir dėžę, eina pirmas, rodydamas kelią.

Paimk sardines!

Ji paima sardines. Rodžeris ir Vikė išeina į pirmo aukšto vonią

Iš kabineto ateina Įsilaužėlis, atsineša ir numeta dar daugiau grobio.

Įsilaužėlis

Tvarka, jau apačią kažkiek apšvarinau. *(Jis žengia laiptų link.)* Dabar jų labai padirbėsime viršuje.

Įsilaužėlis išeina į laiptų aikštelės vonią.

Iš pirmo aukšto vonios pasirodo Vikė, nešina sardinėmis ir baltu kilimėliu vonios grindims, ir Rodžeris, nešinas rankine ir dėže.

Vikė Vonios kilimėlis?

Rodžeris Geriau negu nieko!

Vikė Kaip aš vaikštinėsiu prieš mokesčių mokėtojus, apsvyniojusi vonios kilimėliu!

Rodžeris Tada, į miegamąjį! Ką nors tikrai surasim miegamajame!

Jis pirmas žengia laiptais aukštyn.

Vikė Ne, ne, ne, ne! Daugiau neisiu į tą miegamąjį!

Rodžeris Tada aš ieškosiu miegamajame. Tu paieškok kitoj vonioj.

*Rodžeris išeina į miegamąjį, o Vikė į laiptų aikštelės vonią
Pro paradines duris įeina Filipas*

Filipas Brangioji! Gelbėk! Kur tu?

Vikė pasirodo iš vonios laiptų aikštelėje

Vikė Rodžeri! Rodžeri!

Filipas, nepastebėtas Vikės, skubiai neria į pirmo aukšto vonią

Dabar kažkas vonioj!

Vikė puola miegamųjų link, tada sustoja.

Flavija (už scenos) Oi, mielas, randu tokių puikių dalykų...!

Vikė apsisuka ir metasi laiptais žemyn, tuo tarpu Flavija ateina antro aukšto koridoriumi, sutelkusi visą dėmesį į porcelianinį arbatos

servizą, kurį laiko rankose.

Vikė skubiai neria į pirmo aukšto vonią.

Pameni tą porcelianinį arbatos servizą -

Pasigirsta Vikės klyksmas.

- kurį man dovanojai per pirmąsias mūsų metin...?

Iš pirmo aukšto vonios išpuola Vikė. Ji sustoja, kai pamato Flaviją.

Kas jūs tokia?

Vikė

Oi, *ne* – čia jo žmona ir išlaikytiniai!

Ji rankomis užsidengia veidą

Iš pirmo aukšto vonios išeina Filipas, vis dar užimtomis rankomis, alkūnėmis prilaikydamas kelnes, nešinas dar ir vonios kilimėliu

Filipas

Atsiprašau, man regis pametėt sijoną!

Flavija aikteli. Filipas dirsteli aukštyn į galeriją ir ją pamato

(Flavijai) Kur tu buvai? Einu iš proto! Žiūrėk, kaip aš atrodau!

Jis pakelia rankas, kad parodyti Flavijai, kaip jis atrodo, ir pameta kelnes. Arbatos servizas išslysta iš nušiurpusios Flavijos rankų ir pabyra į apačią ant svetainės grindų. Filipas puola prie laiptų - jo kelnės ant kulnų, rankos maldaujamai ištiestos į priekį

Brangioji, iš tikrųjų!

Vikė bėga pirma jo, kaktomuša susiduria su Flavija, ir puola ieškoti prieglobsčio į skalbinių sandėliuką

Ji tiesiog įlėkė į vonią ir pametė sijoną!

Flavija, sušukusi iš širdgėlos, nuskuba antro aukšto koridoriumi

Iš miegamojo, tiesiai prieš Filipą, pasirodo Rodžeris. Filipas prisidengia veidą vonios kilimėliu. Rodžeris jo nemato, nes laiko iškėlęs prieš save baltą paklodę.

Rodžeris

Va, prisidenk paklode, einu, gal rasiu ką palėpėj.

Rodžeris palieka Filipą su paklode ir nueina antro aukšto koridoriumi

Filipas pasisuka lipti žemyn.

Iš vonios laiptų aikštelėje pasirodo Įsilaužėlis, nešinas dviem auksiniais čiaupais

Įsilaužėlis

Kažkokie paauksuoti čiaupai...

Jis sustoja, išvydęs Filipą

O, Dieve mano!

Filipas

Kas jūs toks? Ir ką čia darot?

Įsilaužėlis

Aš? Tikrinu, paėmiau kažkokius čia...

Filipas

Pajamas ir mokesčius? Tikrinat pajamų mokesčius?

Įsilaužėlis

Tikrinu, šeimninke, tikrinu. Tai va, radau kažkokius čia...

Įsilaužėlis išeina į laiptų aikštelės vonią

Filipas

Visur tie mokesčių inspektoriai!

Rodžeris

(už scenos) Galų gale radau!

Filipas

Dar vienas!

Filipas neria į miegamąjį, prisidengęs veidą vonios kilimėliu

Antro aukšto koridoriumi ateina Rodžeris, nešinas Vikės suknelė.

Rodžeris

Radau tavo suknelę! Pati atskrido iš palėpės!

Rodžeris išeina į laiptų aikštelės vonią

Iš miegamojo ateina Filipas, bando nusiplėšti kilimėlį nuo galvos

Filipas

Brangioji! Dabar jos sijonas man prilipo prie galvos!

Iš vonios laiptų aikštelėje pasirodo Rodžeris

Filipas išeina į miegamąjį

Rodžeris

Dar vienas įsibrovėlis!

Iš vonios laiptų aikštelėje pasirodo Įsilaužėlis

Įsilaužėlis

Tik patvarkiau čia vonią, šeimininke.

Rodžeris

Patvarkėt vonią? Šeimininkę?

Įsilaužėlis

Galiu patvarkyt ir kitą vonią, šeimininke, tik ana buvo arčiausiai.

Įsilaužėlis išeina į laiptų aikštelės vonią

Rodžeris

Visur sekso maniakai! Kur Vikė? Vike...?

Rodžeris išeina į pirmo aukšto vonią

Iš vonios laiptų aikštelėje pasirodo Įsilaužėlis, eina prie paradinių durų

Įsilaužėlis

Visur žmonės! Dingstu. Sekso maniakai, mokesčiai? Jau nebežino ką apmokestint.

Iš pirmo aukšto vonios pasirodo Rodžeris. Įsilaužėlis sustoja.

Rodžeris

Jei jos nesurasiu, aš jus sutvarkysiu, pone.

Įsilaužėlis

Vonią? Tuoj patvarkysiu.

Įsilaužėlis vėl išeina į laiptų aikštelės vonią

Rodžeris

Vike... ?

Rodžeris išeina pro paradines duris

Iš miegamojo pasirodo Filipas. Vonios kilimėlis jam vis dar ant galvos, tik dabar jis apsigobęs balta paklode ir atrodo, lyg vilkėtų arabišką burnusą.

Iš skalbinių sandėliuko pasirodo Vikė, nuo galvos iki kojų susisupusi į juodą paklodę. Abu jie už savęs tyliai uždaro duris.

Vikė

Rodžeri!

(kartu)

Filipas

Mieloji!

Jie pamato vienas kitą ir atšoka į šalį

Pro paradines duris įeina Rodžeris

Rodžeris

Šeiche! Maniau, atvyksite ketvirtą? O čia turbūt jūsų žavingoji žmona? Dabar norėsit apžiūrėti namą, ar ne, Šeiche? Puiku. Gerai. Kadangi jūs jau viršuje...

Rodžeris lipa į viršų

Antro aukšto koridoriumi ateina Flavija, rankose laikydama vazą

Flavija Jis ir ta jo šliundra! Suskaldysiu jiems galvas!

Rodžeris ...lipkime žemyn.

Rodžeris, Filipas ir Vikė leidžiasi žemyn

Flavija Kas jūs toks? Iš kur tie sutvėrimai?

Rodžeris *(Filipui ir Vikei)* Labai atsiprašau. Aš nežinau, kas ji. Čia nieko bendra su namu, užtikrinu.

Iš tarnybinių patalpų ateina Misis Kliaket, nešina dar viena sardinių lėkšte. Rodžeris žengia artyn, norėdamas ją pristatyti.

Va, ši geroji moteriškė nešina sardinėm, kita vertus...

Misis Kliaket Tik nevartykit nieko, ačiū, tik ne sardines, šį kartą aš jas valgysiu.

Rodžeris ...ji visiškai užsiėmusi sardinėmis, tad verčiau pasidomėkime tualetais ir voniom.

Jis veda Filipą ir Vikę tolyn nuo Misis Kliaket, į laiptų aikštelės vonią

Flavija Misis Kliaket, kas šitie žmonės?

Misis Kliaket Oi, brangute, tokie čia nuolat vaikšto. Apsigaubę arabiškom paklodėm.

Rodžeris Labai, labai atsiprašau.

Jis atveria duris į laiptų aikštelės vonią

O va, štai čia...

Flavija *Arabiškom paklodėm?*

Flavija išeina į miegamąjį

Rodžeris Štai čia mes turim...

Iš vonios laiptų aikštelėje pasirodo [silaužėlis

[silaužėlis Gumytės, šeimininke. Jūsų gumytės visiškai sudilę.
Rodžeris Šita.

Iš miegamojo pasirodo Flavija

Flavija *Airiškom paklodėm!* Lininėm airiškom paklodėm – nuo mano lovos!
Misis Kliaket Ot, vagys nevidonai!

Rodžeris Tačiau *kabinete* yra ...
Misis Kliaket Gražink paklodę, nevidone!

Ji čiumpa už artimiausios paklodės, ją trūkteli ir atskleidžia Vikę

Oi, čia ta kvaksė prieš visus vienais apatinukais!

Rodžeris Čia tu!
Flavija Čia ji!

Flavija grėsmingai leidžiasi žemyn

Filipas tykiai sprunka į kabinetą

[silaužėlis Mano mergytė!
Vikė Tėte!

Flavija sustoja

Iš kabineto ateina apstulbęs Filipas. (Dabar jį vaidina dubleris - Timas)

[silaužėlis Vikutė mūsų, mažuliukė, pabėgus iš namų, jau netikėjau, kad tave dar

pamatysiu!

Misis Kliaket Na, ir kas galėtų patikėti?

Vikė *([silaužėliui])* Kodėl tu čia ir kodėl taip atro dai?

[silaužėlis Kodėl *tu* čia *taip* atro dai?

Vikė Aš? Gabenu bylas apie mokesčių vengėjus į Beisingstoko Mokesčių inspekciją.

Filipas/Timas Ach!

Jis susiima už širdies ir susmunka už sofos, bet niekas to nepastebi

Flavija *(grėsmingai)* O kur kita paklodė?

Pro paradines duris įeina geidžiamiausias objektas šių laikų rinkoje - Šeichas. Jis vilki arabiškus apdarus ir smarkiai primena Filipą, nes jį irgi vaidina Frederikas.

Šeichas Ach! Dangiškos ramybės namas! Aš jį išsinuoju!

Rodžeris Pala, pala... Pažįstu šitą veidą! *(trūkteli Šeicho burnusą ir atskleidžia jo veidą.)* Jis ne šeichas! Tai sekso maniakas!

Flavija Taip – čia mano vyras!

Šeichas Ką?

Visi metasi ant jo.

Pasirodo, jog Frederiko kelnės nusmukusios iki kulnų.

Loidas Kelnės!

Misis Kliaket Paėmėt visas švarias paklodes! *(Ji mėgina nuplėšti nuo jo apdarus)*

Šeichas Kas? Ką?

Loidas Kelnės! Kelnės!

Vikė Nudžiovei mano kilimėlį! *(Ji mėgina nuplėšti jo burnusą)*

Šeichas Kas? Kas? Ką?

Flavija

Išmeti mane kaip sudaužytą porceliano lėlę! *(Ji smogia jam)*

Loidas

Negana to, tu mūvi kelnėmis!

Visi išskyrus Selsdoną pagaliau sustoja.

Isilaužėlis

Ir ką tu ten išdarinėji su mano mergaite tam Beisingstoke...

Net Selsdonas supranta, kad veiksmas nutrūko.

Selsdonas

Stop?

Belinda

Stop, stop.

Loidas užlipa į sceną.

Loidas

Supranti, Fredi, čia autentiškumo klausimas. *Ar tikri arabų didikai po savo apdarais nešioja kelnes? Nežinau. Gal ir nešioja. Bet tik ne ant kulnų, Fredi! Ne ant kulnų!*

Frederikas

Atleisk. Baisiai sunku greit persirengt be padėjėjo.

Loidas

Lai Timas padeda. Ei, Timai! Kur Timas? Timai, nagi! Timai!

Timas, apsigobęs paklode kaip Filipino antrininkas, atsistoja ir apdujęs spokso į Loidą

Timas

Prireikė ko nors?

Loidas

O, taip. Tu turi vaidmenį.

Timas

Atrodo, čia truputį atsijungiau.

Loidas

Bala nematė, Timai.

Timas

Padaryt ką nors?

Loidas

Ne, tiek jau to. Ir patys prasiveršim. Timas užmigo už sofutės, kol visi davėsi aplinkui iki kulnų nusmukusiomis kelnėmis. Ką, Fredi? Teks kaip nors verstis pačiam. Taigi, važiuojam...

Frederikas dvejoja

Dar kokios bėdos, Fredi?

Frederikas

Na, sykį jau vis tiek sustojom.

Loidas

Ir kam aš jo paklausiau?

Frederikas

Žinai, kaip kvilvai reaguoju į siužetą.

Loidas

Žinau, Fredi.

Frederikas Ar galima užduot dar vieną buką klausimą?

Loidas Visas mano pasaulinės dramos pažinimas tavo paslaugoms.

Frederikas Nors užmušk, nesuprantu, kodėl tas Šeichas yra Filipino antrininkas.

Garis Todėl, kad jis ateina ir mums visiems atrodo, kad tai jis, žinai, ir mes visi, sakau, čia visas bajeris.

Frederikas Taip, suprantu.

Belinda Angelėli, visas tolimesnis turinys nuo to pareina!

Frederikas Suprantu. Tik čia jau *itin* didelis sutapimas, argi ne?

Loidas Tikrai *itin* didelis sutapimas, Fredi, taip. Kol neprisimeni, jog buvo dar ankstesnis pjesės variantas, deja negrįžtamai pradingęs, kuriame autorius aiškiausiai sako, kad Filipino tėvas jaunystėje labai daug keliavo po Artimuosius Rytus.

Frederikas Supratau... Aš *supratau!*

Loidas Matai?

Frederikas Be galo įdomu.

Loidas Tikėjau, kad tau patiks.

Frederikas Bet ar žiūrovai tai supras?

Loidas Turi jiems paaiškinti, Fredi. Savo povyza. Gestais. Čia juk vaidybos menas. Taip?

Frederikas Taip. Dėkoju, Loidai. Ačiū tau.

Loidas Ir bus dar paveikiau, jei suvaidinsi visa tai be kelnių.

Frederikas Žinoma. (*Nusimauna kelnes.*)

Loidas Gerai, gal pagaliau užbaikim pirmą veiksma? Nuo tos gražios Belindos replikos, 'Išmeti mane kaip sudaužytą porceliano lėlę!'

Loidas grįžta į parterį.

Koks aš protingas ir gudrus, kol čia esu! Kas liks iš to spektaklio, kai išvažiuosiu statyt *Ričardą III* ir jūs vaidinsit be manęs? Gerai - 'Išmeti mane kaip sudaužytą porceliano lėlę!'

Flavija Išmeti mane kaip sudaužytą porceliano lėlę! (*Ji smogia jam*)

Šeichas Kas? Kas? Ką?

Isilaužėlis

Ir ką tu ten išdarinėji su mano mergaite tam Beisingstoke net neklausiu. Tik pasakysiu štai ką, Vike.

Pauzė

Loidas

Bruke!

Brukė

Atleisk...

Loidas

Tavo replika. Nagi, mieloji, iki pirmo veiksmo galo liko pora replikų.

Brukė

Nesuprantu.

Loidas

Pasufleruokit jai!

Popė

(iš užkulisio) 'Ką pasakysi, Tėte?'

Brukė

Taip, bet aš nesuprantu.

Belinda

Sakyk 'Ką pasakysi, Tėte?'

Selsdonas

Tai va, aš tau sakau, 'Tik pasakysiu štai ką, Vike', o tu man atsakai, 'Ką pasakysi, Tėte?'

Brukė

Nesuprantu, kodėl tas Šeichas atrodo kaip Filipas.

Tyla. Visi laukia audros. Loidas lėtai užlipa į sceną.

Loidas

Pope! Duok tekstą!

Iš užkulisio ateina Popė, nešina tekstą

(kantriai) Ar tai ir yra jos replika, Pope? 'Nesuprantu, kodėl tas Šeichas atrodo kaip Filipas?' Gal palygintum su autoriaus tekstu, kad būtumėm galutinai užtikrinti?

Popė

Na, aš manau, kad...

Loidas

(pernelyg mandagiai) 'Ką pasakysi, Tėte?' Būtent. Čia ir yra tavo replika, mieloji Bruke. Mes puikiai žinom, jog dirbai aukštos klasės Londono teatruose, kur aktoriams leidžiama susigalvoti pjesę vaidinimo metu, bet mes to nenorėtume, tiesa? Bent jau ne šįkart, kai pats autorius mums pateikė tokią apgalvotą ir ištobulintą repliką. Tik ne pirmą valandą nakties. Ne tada, kai iki pirmo veiksmo pabaigos liko pora replikų. Ne prieš pat pertrauką, kurios mums reikia, kad išgertume arbatos ir nenukristume čia negyvi iš nuovargio. Tiesiog norėtume išgirsti repliką. *(Staiga prikiša lūpas prie Vikės ausies ir šaukia.)* 'Ką pasakysi, Tėte?' *(Vėl tobulai kantrus ir mandagus.)* Va, ir viskas. Nieko daugiau. Aš ne per daug reiklus, kaip tau atrodo?

Brukė staigiai pasisuka, puola į viršų ir dingsta laiptų aikštelės vonioje.

Išeina? Ar tekste parašyta 'išeina'?

Užkulisyje girdisi, kaip Bruké pravirksta ir nubėga laiptais žemyn

O Dieve, dabar jos linzės nugarmės į kriauklę.

Loidas išeina pro paradines duris

Frederikas (sukrėstas) Viešpatie švenčiausias.

Selsdonas (irgi) Gal kiek ir persūdė, man regis.

Garis Atrodė, kad klius Popei, kai jis, žinot.

Dotė Visada kliūna Popei. Ar ne, mieloji?

Popė blankiai nusišypso

Frederikas Tikriausiai viskas per mane.

Garis Klausyk, bet kaip čia jam užėjo?

Dotė Taigi, kodėl Bruké?

Belinda O man pasirodė gan miela.

Garis Miela?

Belinda Vaizduoja, kad tarp jų nėra to dalykėlio.

Dotė Dalykėlio? Tarp Loido ir Brukės...?

Belinda O tu ką, nežinotai?

Selsdonas Bruké ir Loidas?

Belinda Kur, manai, savaitgalį jie buvo dingę?

Frederikas Dieve šventas. Sakai, todėl jo ir nebuvo, kai vargšas Timas...

Jis nutyla, suvokęs, kad už sofos guli Timas.

Dotė ...montavo dekoracijas nuo apačios iki viršaus.

Belinda Ša! Ateina!

Įeina Loidas, apkabinęs Brukę

Loidas Viskas tvarkoj. Viskas pamiršta. Mano kerams neįmanoma atsispirti.

Popė Atrodo, vemsiu.

Popė išeina į užkulisį

Dotė Oi, ne!

Loidas Oi, dėl Dievo *meilės!*
Loidas išeina paskui Popę

Garis Sakai... ?

Selsdonas Ir ji?

Frederikas O, Viešpatie švenčiausias!

Belinda Na, šito tai jau aš nežinojau.

Brukė Atrodo, tuoj nualpsiu.

Dotė Eikš, mieloji, sėskis!
Jie pasodina Brukę.

Belinda Greitai - medituok.

Selsdonas Na, šito tai *ji* nežinojo!

Belinda Ša, mielasis.

Dotė Dvi savaitės repeticijų, tik tiek ir buvo laiko.

Frederikas O kas toliau?

Selsdonas *Labai įdomu!*

Belinda *(rodo į Brukę)* Šš!

Selsdonas Oi, aišku. Šš!

Dotė Jis ateina.
Iš užkulisio ateina Loidas, priblėšęs

Ar ji tvarkoj, mielasis?

Loidas Bus tvarkoj po minutėlės. Matyt, kažko užvalgė.

Garis *(rodo į Brukę)* Taigi, va šita jaučiasi truputį, supranti.

Loidas Aš ir pats jaučiuosi truputį, supranti. Manau, kad aš -

Belinda Ką?

Garis *(pasiūlo kėdę)* Alpsi?

Belinda *(pasiūlo vazą)* Vemsi?

Loidas *(susmunka ant kėdės)* – turiu išgert arbatos.

Dotė Tikrai kiek persistengi, meile mano.

Loidas Tai ar galėtumėm išgirsti paskutinę veiksmo repliką?

Selsdonas Mano? Paskutinę? Gerai.

Isilaužėlis Tik pasakysiu štai ką, Vike.

Vikė (*žudančiai dėbteli į Loidą*) Ką pasakysi, Tėte?

Isilaužėlis Kada aplinkui vien kova ir sumaištis, nieko nėra geriau už...

Selsdonas ...ką?

Popė (*užkulisyje, pro ašaras*) Oi... 'Už puikią senamadišką sardinių lėkštę.'

Selsdonas Ką ji pasakė?

Belinda 'Už puikią senamadišką...'

Ji duoda jam Misis Kliaket lėkštę

Isilaužėlis Už puikią senamadišką...

Selsdonas ...ką?

Popė pribėga su tekstu, Loidas pakyla nuo kėdės, Timas pašoka iš už sofos.

Visi išskyrus

Selsdoną *Sardinių lėkštę!*

Scenos gilumoje pakyla sardinių paveikslas. Lieka kabėti.

Loidas Ir... uždanga!

Popė (*suvokia, sukūkčioja*) Oi!

Ji nuskuba į užkulisį

UŽDANGA

If you wish to receive the Second and Third act, please contact us:
paoloemilio.landi@fastwebnet.it